

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๑๖/๒๔๔๕ (สามัญ) สมัยที่ ๒ ชุดที่ ๓
วันพฤหัสบดีที่ ๑๐ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๔๕
ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๑๔.๐๐ นาฬิกา

ประธานสภา ฯ : วันนี้มีสมาชิกมาประชุม ๑๓๐ คน เป็นองค์ประชุมแล้ว
ฉันขอเปิดประชุมต่อไป ในวาระต่อไปเป็นเรื่องที่จะแจ้งให้ท่านทราบดังต่อไปนี้ ฉันได้รับ
หนังสือจากท่านนายกรัฐมนตรีลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๔๔๕ เรื่อง ขอรับความเห็นชอบใน
การแต่งตั้งกรรมการข้าราชการพลเรือนผู้ทรงคุณวุฒิ มีความว่า

ตามที่ใต้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ควบคุมความเห็นชอบของสภาผู้แทนราษฎร ให้
นายนาวาอากาศเอก กาจ เก่งระดมยิง พนจากตำแหน่งกรรมการข้าราชการพลเรือน
ผู้ทรงคุณวุฒิ ตามประกาศลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๔๔๕ นั้น บัดนี้นายกรัฐมนตรี ประธาน
ก.พ. เห็นสมควรตั้งให้นายนาวาอากาศเอก กาจ เก่งระดมยิง เป็นกรรมการผู้ทรง
คุณวุฒิต่อไปอีก

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติเห็นชอบด้วย และให้นำเสนอสภาผู้แทนราษฎร
เพื่อขอรับความเห็นชอบตามความในมาตรา ๖๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
พลเรือน พุทธศักราช ๒๔๔๒ ต่อไป

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

ประธานสภา ฯ : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ฉันถือว่าที่ประชุมนี้
อนุมัติ เรื่องต่อไป ฉันได้รับหนังสือจากท่านนายกรัฐมนตรีลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๔๔๕
เรื่อง สืบเปลี่ยนรัฐมนตรีว่าการกระทรวง มีความว่า

ควยตามที่ใต้พระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ใ้ดิฉันเป็นนายกรัฐมนตรีกับแต่งตั้ง
ตั้งและตั้งรัฐมนตรีขึ้น เพื่อบริหารราชการแผ่นดินนั้น เพื่อความเหมาะสมแก่ราชการ-
บริหารแผ่นดินในสถานการณ์ปัจจุบัน จึงได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ใ้สืบ
เปลี่ยนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเสียใหม่บางกระทรวง คือ

๑. ใ้ นายพันตรี กวง อภัยวงศ์ พ้นจากตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
คมนาคม และแต่งตั้งให้เป็นผู้มนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

๒. ใ้ นายพลโท จรูญ รัตนกุล เสรีเริงฤทธิ์ พ้นจากตำแหน่งรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงพาณิชย์ และแต่งตั้งให้เป็นผู้มนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม
ที่ประชุมรับทราบ

ประธานสภา ฯ เรื่องที่ ๓ ได้รับหนังสือจากเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
ลงวันที่ ๙ กันยายน เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติที่ดินในส่วนที่เกี่ยวกับคนต่าง
พวกศักราช ๒๔๕๕ มีความว่า เนื่องจากหนังสือสำนักนายกรัฐมนตรีที่ ท. ๒๒๐๐/
๒๔๕๕ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ศกนี้ เสนอญัตติร่างพระราชบัญญัติที่ดินในส่วนที่เกี่ยวกับ
คนต่างพวก ศักราช ๒๔๕๕ เพื่อสถาปนาแผนราษฎรจักได้ปรึกษาในสมัยประชุม
สามัญ ความแจ้งอยู่แล้วนั้น บัดนี้ คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้ร่างพระ
ราชบัญญัติฉบับที่กล่าวข้างตนไว้นั้น

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

ประธานสภา ฯ เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ฉะนั้นถือว่า
ประชุมเมื่อญัตติให้ก่อนไป ในวาระต่อไป กระทั่ง กระทั่งที่ ๑ ของ ค. สงวน
พะยุงพงศ์ เรื่อง การช่วยเหลือผู้มีบุตรมาก

ค. สงวน พะยุงพงศ์ (ปราจีนบุรี) ฉะนั้นขอตั้งกระทู้ถามท่านรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงการสาธารณสุข ดังต่อไปนี้

๑. รัฐบาลมีนโยบายจะเร่งเพิ่มประชากรให้มากขึ้นนั้น จึงขอเรียนถามว่า
การช่วยเหลือผู้ที่มีบุตรมากนั้น รัฐบาลมีนโยบายจะช่วยเหลือประการใดบ้าง

๒. ตามที่สมาคมส่งเสริมผู้ที่มีบุตรมากได้ดำเนินการช่วยเหลือผู้ที่มีบุตรมากอยู่
ขณะนั้น รัฐบาลจะช่วยเหลือส่งเสริมสมาคมนี้ประการใดบ้างหรือไม่

พ.ศ. ชวง เขวงศักดิ์สงคราม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการสาธารณสุข
กระทรวงการสาธารณสุขขอตอบดังนี้

๑. การช่วยเหลือผู้ที่มีบุตรมากนั้น รัฐบาลได้ดำเนินการ เป็นส่วนรวมอยู่หลาย
ทาง เช่น ก. ค่าเล่าเรียนทุนเล่าเรียน ตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ข.
ภาษีอากร ตามประมวลรัษฎากร ค. ค่าโดยสารรถไฟ

๒. เรื่องการส่งเสริมสมาคมนี้ เวลานี้กระทรวงการสาธารณสุขกำลังพิจารณาเรื่องเงินอุดหนุนซึ่งสมาคมขอไปอยู่

ค. สงวน พะยุงพงศ์ (ปราจีนบุรี) : ฉันทขอซักต่อไปว่า ตามที่ท่านรัฐมนตรีตอบชี้แจงเมื่อก่อนนั้น แต่ปรากฏว่าผู้มีบุตรมากซึ่งไม่มีส่วนใดเสียในเรื่องประมวลรัษฎากรอย่างหนึ่ง กับค่าเล่าเรียนซึ่งเป็นคนจนไม่สามารถจะมีรายไคเลี้ยงครอบครัวอยู่แล้วและมีลูกมากด้วย อยากจะเรียนถามว่า รัฐบาลจะช่วยเหลืออย่างไรบ้างสำหรับคนประเภทนี้

พ. ศ. ชวง เขวงศักดิ์สงคราม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข : ในเรื่องค่าเล่าเรียนนั้น ทางกระทรวงศึกษาได้ช่วยเหลืออยู่แล้ว

ค. สงวน พะยุงพงศ์ (ปราจีนบุรี) : ตามที่ท่านรัฐมนตรีตอบยังไม่ชัดเจนพอหมายความว่าผู้ที่มีบุตรมาก แต่ไม่ไคเรียนหนังสือ ซึ่งเป็นขบวนการคือจนอยู่แล้วควยไม่มีที่ค้นควย และมีลูกมาก ไม่ไครับการช่วยเหลือจากรัฐบาลอย่างไคเลย อยากจะทราบว่ารัฐบาลจะมีนโยบายช่วยเหลือคนประเภทนี้้อย่างไรบ้าง

พ. ศ. ชวง เขวงศักดิ์สงคราม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการสาธารณสุข : สำหรับคนซึ่งไม่อยู่ในชายที่ไครับการช่วยเหลือตามที่ตอบกระทูถามแล้ว เวลานี้เรากำลังพิจารณาในเรื่องที่จะจัดให้มีการเลี้ยงเด็กเพื่อเป็นการสงเคราะห์ผู้ที่มีบุตรมาก แต่ยังไม่ถึงขั้นที่ไคเนินการ

ค. สงวน พะยุงพงศ์ (ปราจีนบุรี) : ฉันทขอซักต่อไปว่า ไม่ถึงขั้นไคเนินการเป็นเพราะเหตุไค และเมื่อไรจึงจะถึง

พ. ศ. ชวง เขวงศักดิ์สงคราม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการสาธารณสุข : ปัญหาเรื่องเด็กที่ดูแลอย่างไคเวลานี้เกี่ยวกับทางกรมประชาสงเคราะห์และไคยังอยู่ในขั้นไคเนินการ ผลของการไคเนินการนั้นยังไม่เป็นที่พอใจนัก ฉะนั้นการที่จะไปเบิกรับขึ้นสำหรับผู้ที่มีบุตรมากจะตองไครับผลการปฏิบัติให้เป็นที่เพียงพอเสียก่อน

ประธานสภา : สามพันครบแล้วทาน กระทูต่อไปของนายโสภัน สุภธีระ เรื่อง การตั้งและย้ายอำเภอ

นายโสภัน สุภธีระ (ขอนแก่น) : ฉันทขอตั้งกระทูถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ดังต่อไปนี้

๑. ไททราบว่าการกระทำทรงมหาดไทยคำริจะย้ายที่ตั้งว่าการอำเภอเวียง จากที่ตั้งปัจจุบันนี้มาตั้งที่บ้านนากานเหลือง คำลบนานเรือ และยกบ้านชุมแพ คำบลชุมแพ อำเภอเวียง ขึ้นเป็นอำเภอใหม่อีกอำเภอหนึ่งนั้น เป็นความจริงหรือไม่

๒. การย้ายที่ตั้งว่าการอำเภอและตั้งอำเภอใหม่ดังกล่าวมาแล้วนี้ จะใช้เงินประเภทใด

๓. ตามที่คณะกรรมการอำเภอเวียงได้สำรวจครัวเรือนราษฎร เพื่อเรียกเงินจากราษฎรมาสมทบทุนก่อสร้างครานี้ โดยกำหนดว่าราษฎรทุกครัวเรือน ต้องออกเงินครัวเรือนละ ๓ บาท หากใครไม่มีให้ต้องถูกเกณฑ์แรงงาน ๒ วันนั้น ขอทราบว่าเป็นความคำริของคณะกรรมการอำเภอเวียงเองหรือกระทรวงมหาดไทยได้สั่งให้ดำเนินการดังนี้

๔. ราษฎรในท้องที่อำเภอเวียงทำนาไม่ได้ผลมาหลายปีแล้ว ภาวะของราษฎรจึงอาจกล่าวได้ว่ายากจนโดยทั่วไป ประกอบกับขณะนี้ราษฎรต้องทำมาหากินตัวเป็นเกลียว เพราะถูกกระทบกระเทือนจากการต้องซื้อเครื่องอุปโภคและบริโภคแพง ฉะนั้นเพื่อเป็นการบรรเทาแก่ราษฎรในอำเภอนี้ จะสั่งให้ระงับการเรียกเงินและการเกณฑ์แรงใดๆ เกี่ยวกับกิจการดังกล่าวมาแล้วนี้จนกว่าสงครามจะสงบ และภาวะของราษฎรดีขึ้นจะใดหรือไม่

พล.ท. มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : กระทรวงมหาดไทยขอตอบว่า

๑. การย้ายที่ตั้งว่าการอำเภอเวียงจังหวัดขอนแก่นนั้น กระทรวงมหาดไทยได้เคยคำริไว้จริง แต่ยังไม่ตกลงว่าจะตั้ง ณ ที่ใด เพราะปรากฏว่าที่ตั้งเดิมอยู่ในวงเขาล้อมรอบ มีทางเข้าออกเพียงทางเดียว ไม่สะดวกแก่ราษฎรอีก ๘ ตำบลที่อยู่ภายนอกจะไปทำการติดต่อ เวลานี้ได้สั่งให้จังหวัดพิจารณาสอบสวนอยู่

๒. การย้ายที่ตั้งว่าการอำเภอใหม่นั้น ตามปกติก็ใช้เงินงบประมาณแผ่นดิน

๓. การสร้างอำเภอใหม่ทางอำเภอไม่มีการบังคับให้ออกเงิน หรือเกณฑ์แรงตั้งกระทันหันแต่อย่างใด และทั้งกระทรวงมหาดไทยก็ไม่เคยได้สั่งไปด้วย

๔. การจะย้ายอำเภอเวียงนี้มีข้าราชการ และราษฎรมินดีจะออกเงินช่วยเหลือ

ด้วยความสมัครใจประมาณ ๒,๘๒๒ บาท เงินจำนวนนี้ยังไม่ได้เก็บ เพราะที่ตั้งอำเภอ
 เกอฮังไมแนว่าจะตั้ง ณ ที่ใด และการที่ได้มีผู้ออกเงินนี้ เมื่อเป็นความศรัทธาอันดี
 บริจาคก็ไม่สมควรที่จะสั่งห้าม เพราะจะเป็นการขัดศรัทธาในการช่วยชาติของเขา

นายโสภณ สุภธีระ (ขอนแก่น) : ตามที่ท่านรัฐมนตรีได้กรุณาตอบว่า ได้มี
 บุคคลจำนวนหนึ่งยื่นคำร้องเพื่อสมทบช่วยในการก่อสร้างอำเภอใหม่ ขอเรียน
 ทราบว่า ทางกระทรวงมหาดไทยได้ทำการสอบสวนไปยังทางคณะกรรมการจังหวัดขอนแก่น
 และคณะกรรมการอำเภอภูเวียงบ้างหรือไม่ ได้มีการประชุมเพื่อทำการเรียไร
 จากราษฎรบ้างหรือไม่

พล.ท. มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : ในข้อนี้
 เรื่องการเรียไรทางกระทรวงมหาดไทยได้ออกระเบียบไปแล้วว่า ในลักษณะอย่างนี้
 มีการเรียไรได้ เพราะฉะนั้นในการแจ้งถึงการเรียไรคงไม่ผิดไปจากที่กระทรวง
 มหาดไทยได้สั่งไปแล้ว

นายโสภณ สุภธีระ (ขอนแก่น) : ตามที่ฉันได้ตั้งกระทู้ถามก็เพราะเหตุว่า
 ได้รับคำร้องทุกข์จากราษฎรว่า ทางคณะกรรมการอำเภอภูเวียงได้เรียกประชุมกำนัน
 ครูประชาบาลว่า ทุก ๆ คราวเรือนจะต้องเสียคนละ ๓ บาทเป็นการบังคับโดยปริยาย
 เมื่อได้ทราบข้อเท็จจริงจากฉันเช่นนี้ จงกรุณาสั่งสอบสวนและปรับความเข้าใจกับ
 คณะกรรมการอำเภอภูเวียงจะใดหรือไม่

พล.ท. มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : ในข้อนี้
 ไม่เฉพาะอำเภอภูเวียง ที่อื่น ๆ ทั่วไปที่ได้รับคำร้องทุกข์การเรียไร ก็ได้เคยว่า
 กล่าวคำโทษผู้เรียไรไป เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้อาจจะมีการเข้าใจผิดอย่างไรอย่าง
 หนึ่งเป็นแน่

นายโสภณ สุภธีระ (ขอนแก่น) : เพราะฉะนั้นขอความกรุณากระทรวง
 มหาดไทยสั่งกำชับใดหรือไม่ เพราะเหตุที่ท่านรัฐมนตรีได้กล่าวแล้วว่า โดยมากมัก
 จะมีการเข้าใจผิด เพราะฉะนั้นอำเภอที่อาจจะเข้าใจผิดเช่นเดียวกัน

พล.ท. มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : เรื่องนี้
 ไม่ชัดของอย่างไร ทางกระทรวงมหาดไทยได้เคยสอดส่องอยู่เสมอ

ประธานสภา ฯ : กระทู้อไปของนายเสกล เจตสมมา เรื่อง ป้าย
สถานที่ราชการ

นายเสกล เจตสมมา (ระยอง) : ฉันท้องตั้งกระทู้อถาม รมณ นายก
รัฐมนตรี ตั้งตอไปนี้

ป้ายบอกสถานที่ทำงานของรัฐบาลในสถานที่ต่าง ๆ เช่นตามอำเภอ จังหวัด
โรงเรียน กรม เหล่านี้ ฉันทอเห็นเขียนกันตามใจชอบ ชีคำ แคง เสียว เซอต้อง
ตัวหนังสือคลกมาง เรียบ ๆ มาง เจนนี ฉันทอถามว่าจะกำหนดให้เขียนเสียบใหม่
และกำหนดสีให้จะก็สีก็คามใจ จะโคหรือไม

นายทวี มุณยเกตุ รัฐมนตรี : ทานนายกรัฐมนตรีโคขอให้อตอบแทน ตั้งนี้
ป้ายชื่อสถานที่ทำการของรัฐบาล หรือของโรงเรียน เป็นการบอกชื่อให้อทราบเท่านั้น
ไม้อมีความสำคัญเกี่ยวกับการปฏิบัติงานอย่างไร ทางการมีโคกำหนดขนาดสีหรือชนิด
ของตัวอักษรไว้ จึงโคทำกันตามแจะเห็นว่าเหมาะสมแก่สถานที่ ยังไม้อมีความ
จำเป็นที่แจะตออง เปลี่ยนให้อเป็นการสัน เปลือ่งในขณะนี้

นายเสกล เจตสมมา (ระยอง) : ฉันทอชกตอไปว่า ป้ายที่เขียนนั้น แม
แต่สีนั้นไม้อสำคัญก็จริงออยู่ แต่หากตัวหนังสือเขียนเป็นตัวคลกเจนนี ฉันทอถามว่าจะ
ให้อเขียนเสียบใหม่จะโคหรือไม

นายทวี มุณยเกตุ รัฐมนตรี : จะรับไปพิจารณา

ประธานสภา ฯ : กระทู้อไปของ ค. สงวน พะยุงพงศ์ เรื่อง การ
ขยายแดนสหกรณ

ค. สงวน พะยุงพงศ์ (ปราจีนบุรี) : ฉันทอตั้งกระทู้อถามรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงเกษตรราชการ ตั้งตอไปนี้

คามที่กระทรวงเกษตรราชการโคเปิดสหกรณในจังหวัดปราจีนบุรี เฉพาะ
อำเภอศรีมหาโพธิ์ เป็นเวลาหลายปีแล้ว นาวจะขยายแดนสหกรณไปในอำเภออื่น ๆ
เหตุที่ล่าช้าเจนนี เป็นเพราะเหตุใด

นายอหัย แสงมณี รัฐมนตรีชวยว่าการกระทรวงเกษตรราชการ : กระทรวง
เกษตรราชการชอตอบว่า ทางการกำลังดำเนินการขยายแดนสหกรณไปในอำเภออื่น ๆ
ออยู่แล้ว

ค. สงวน พะยุงพงศ์ (ปราจีนบุรี) : ขอซักว่า จะขยาย ๆ อำเภออะไรบ้าง และเมื่อไร

นายอุทัย แสงมณี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ : เวลานี้ทางการได้ประกาศรับจดทะเบียนประเภททุนเฉพาะอำเภอบ้านสร้าง และอำเภอประจันตคาม จังหวัดนี้แล้ว เวลานี้เจ้าหน้าที่กำลังดำเนินการอยู่แล้ว ๒ อำเภอ

ค. สงวน พะยุงพงศ์ (ปราจีนบุรี) : นโยบายของรัฐบาลนี้ต้องการจะช่วยเหลือชาวนาในเรื่องสหกรณ์ แต่ปรากฏว่าเวลานี้ได้เรียกค่าดอกเบี้ยแพงขึ้นกว่าแต่ก่อนนี้ คือแต่ก่อนนี้ระยะยาว ๘.๕๐ บาท แต่บัดนี้ระยะยาว ๘.๕๐ บาท ระยะสั้น ๑๒ บาท ทั้งนี้เป็นเพราะเหตุใด

นายอุทัย แสงมณี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ : เรื่องนี้ควรจะไปพูดทางกระทรวงมากกว่า

ประธานสภา ฯ : กระทู้อไปของนายแก้ว สิงห์คเชนทร์ เรื่อง เครื่องแบบครูประชาบาล

นายแก้ว สิงห์คเชนทร์ (พิจิตร) : ฉันทขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ดังต่อไปนี้

บรรดาครูประชาบาลต่างต้องประสบความคับแค้น อันเนื่องจากราคาเครื่องอุปโภคบริโภคอันจำเป็นแก่ชีวิตสูงขึ้นอย่างสุดขีด ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการตระหนักคืออยู่แล้วนั้น ฉันทขอทราบวาทานมีนโยบายที่จะกำหนดเครื่องแบบครูประชาบาล คล้ายกับเครื่องแบบเดินทางของข้าราชการพลเรือน ซึ่งมีราคาถูกลงกว่า "แบบสากล" และเหมาะสมกับภูมิประเทศตามชนบทเพิ่มขึ้นอีกสักอย่างหนึ่ง เพื่อช่วยบรรเทาค่าใช้จ่ายให้บรรดาครูประชาบาลบ้างหรือไม่

พ.อ. ประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ : กระทรวงศึกษาธิการขอตอบว่า กระทรวงศึกษาธิการกำลังพิจารณาว่างระเบียบ เครื่องแบบครูประชาบาลและสรวัดศึกษา เพื่อที่จะได้ประกาศใช้ในเร็ววันนี้อยู่แล้ว แต่อย่างไรก็ตาม ทางราชการจำเป็นต้องคำนึงถึงความประหยัดให้เหมาะสมแก่ฐานะ และสภาพบ้านเมืองในขณะนี้ด้วย

นายแก้ว สิงหนะคเชนทร์ (พิจิตร) : ฉันทขอประทานทราบว่าจะประกาศให้
โตสักเมื่อไร

พ.อ. ประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ : จะประกาศ
ให้เร็วที่สุด

ประธานสภา ฯ : กระทู้ต่อไปของนายผล แสนสระดี เรื่อง การจัดตั้ง
เทศบาลที่อำเภอบ้านไผ่

นายผล แสนสระดี (ขอนแก่น) : ฉันทขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงมหาดไทย ดังต่อไปนี้

เนื่องด้วยท้องที่อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่นอยู่ในสภาพที่จะจัดตั้งเทศบาลได้
แล้ว แต่รัฐบาลก็ยังมีใ้ดำเนินการจัดตั้งเทศบาลแต่ประการใด ดังนั้นเพื่อความเจริญ
ก้าวหน้าของท้องถิ่น อำเภอบ้านไผ่ จึงขอทราบว่าการรัฐบาลจะจัดตั้งเทศบาลขึ้นที่อำเภ
บ้านไผ่ได้หรือไม่ เมื่อใด

พล.ท. มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : กระทรวง
มหาดไทยขอตอบว่า ในท้องที่อำเภอบ้านไผ่มีตำบลพอที่จะยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลได้
คือ ตำบลบ้านไผ่มีรายได้ประมาณปีละ ๖,๐๐๐ บาท แต่การจัดตั้งเทศบาลนั้นนอกจาก
มีรายได้พอเลี้ยงตัวได้แล้ว กระทรวงมหาดไทยยังจะต้องพิจารณาปัญหาอื่น ๆ ให้
เหมาะสมในทางปกครองอีกด้วย สำหรับตำบลบ้านไผ่จะได้พิจารณายกฐานะขึ้นเป็น
เทศบาลในเร็ว ๆ นี้

ประธานสภา ฯ : กระทู้ต่อไป ของนายเลื่อน พงษ์โสภณ เรื่อง น้ำมัน
เชื้อเพลิงสำหรับการทำนา

นายเลื่อน พงษ์โสภณ (พระนคร) : ฉันทขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรี-
ว่าการกระทรวงกลาโหม ดังต่อไปนี้

ตามที่ท่านนายกรัฐมนตรีมีคำสั่งให้จำหน่ายน้ำมัน เบนซินและน้ำมันก๊าด ให้แก่ชาวนา
เพื่อใช้ในการสูบน้ำเข้านาน้ำนี้ บัดนี้ปรากฏว่าทางอำเภอกุฉินาคะและอำเภออื่น ปล่อยให้
ชาวนาที่มีเครื่องสูบน้ำเข้านาใช้น้ำมันคนละ ๒ ลิตรบ้าง ๓ ลิตรบ้าง และอย่างสูง
เพียง ๕ ลิตร ซึ่งไม่เป็นการพอเพียงแก่การสูบน้ำเข้านา เฉพาะอย่างยิ่งการทำนา

ในบางแห่งฝนแล้งและน้ำขึ้นไม่ถึง จึงไม่มีน้ำเพียงพอที่จะเลี้ยงต้นข้าวกล้าได้ ชาวนาโคพยายามร้องเรียนเจ้าหน้าที่เพื่อแก้ความเดือดร้อน แต่ไม่เป็นผลสำเร็จ ชาวที่ตกกล้าไว้ก็จะตายไป เป็นการเดือดร้อนยิ่งนัก เพราะฉะนั้นขอทราบวาทะราชการจะกรุณาจัดการอย่างไรที่จะช่วยเหลือชาวนาให้มีความชื้นเชื้อเพลิงพอสูบน้ำเข้านา หรืออย่างน้อยก็ให้ไคมากกว่าจำนวนคั้งที่โคกลาวไวกแล้วนั้นจะไคหรือไม่

พล.ต. พิชิต เกรียงศักดิ์พิชิต รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม รัฐบาลขอตอบว่า ทางราชการตระหนักเป็นอย่างดีว่าทุก ๆ ปีเมื่อถึงฤดูทำนา ชาวนาต้องอาศัยน้ำมันเชื้อเพลิงใช้กับเครื่องยนต์เพื่อสูบน้ำเข้านา คอยเทคนิคกรมเชื้อเพลิงจึงไคมีหนังสือถึงคณะกรรมการจังหวัดทุกจังหวัด เมื่อวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๕ เพื่อให้สำรวจว่าในท้องที่จังหวัดหรืออำเภอใดมีเครื่องยนต์สูบน้ำที่เครื่อง ก็แรงมา ใช้น้ำมันเชื้อเพลิงชนิดใด ขอให้รวบรวมส่งกรมเชื้อเพลิง เจ้าหน้าที่กรมเชื้อเพลิงคำนวณว่าเครื่องยนต์ไคใช้น้ำมันเชื้อเพลิงชนิดใด เท่าไร ก็แจ้งให้คณะกรรมการจังหวัด หรือคณะกรรมการอำเภอไปเพื่อแบ่งเฉลี่ยให้แก่เจ้าของเครื่องยนต์ต่อไป การที่ต้องกระทำเช่นนี้ เพราะการส่งน้ำมันจากต่างประเทศในยามสงครามไม่ได้เต็มตามจำนวนและตามกำหนดเวลาที่ต้องการ จำเป็นต้องประหยัด แม้กระนั้นก็ดี เมื่อรวมทั้งประเทศแล้ว กรมเชื้อเพลิงไคจ่ายน้ำมันเพื่อช่วยเหลือชาวนาไปแล้วเป็นจำนวนมิใช่น้อย ชาวนาได้รับน้ำมันมากน้อยบางนั้นแล้วแต่ชนิดของเครื่องยนต์ จำนวนเนื้อที่ที่จะวิกน้ำเข้านา ซึ่งเชื่อว่าทางคณะกรรมการอำเภอไคพิจารณาโดยองแท้แล้วว่า ผู้ไคควรได้รับส่วนแบ่งเฉลี่ยเท่าใด ถ้าปรากฏว่าน้ำมันที่ไครับไปไม่พอที่จะสูบน้ำเข้านา หรืออาจทำให้ชาวนาเสียหาย เมื่อทางคณะกรรมการจังหวัดหรือคณะกรรมการอำเภอแจ้งถึงความจำเป็นแล้ว กรมเชื้อเพลิงก็ไคพิจารณาเพื่อให้ตามสมควรแล้ว เช่นอำเภอบางขุนเทียน อำเภอบางเขน อำเภอพระโขนง และอำเภอกระทุ่มแบน เป็นต้น โดยเฉพาะสำหรับจังหวัดพระนครและธนบุรี สำหรับฤดูทำนาคาวนี้ ทางราชการไคจ่ายน้ำมันกาสิให้อำเภอต่าง ๆ สำหรับใช้เดินเครื่องระหัดไคโดยเฉพาะเป็นจำนวนถึง ๕๕,๓๓๕ ลิตรแล้ว อำเภอคุสิไคได้รับส่วนแบ่งจากจำนวนนี้ไปถึง ๑,๑๑๐ ลิตร เครื่องระหัดไคในอำเภอคุสิไคมีเพียง ๔๔ เครื่องเท่านั้น อย่างไรก็ตามนี้ เนื่องด้วยการสั่งซื้อ

น้ำมันเชื้อเพลิงจากต่างประเทศไม่สะดวกกักแล้ว ควรที่ชาวนาฟ้างหลายใช้เครื่อง
 นุเคราะห์ดี มือ เท้า หรือระหัดลมซึ่งไม่ต้องใช้น้ำมันเชื้อเพลิงบ้าง ทั้งนี้เพื่อจะโคช่วยกัน
 ประหยัดน้ำมันเชื้อเพลิงในยามสงคราม

นายเลื่อน พงษ์โสภณ (พระนคร) : โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในอำเภอกุสศิโค
 มีชาวนามาหาฉันทและโคพาไปที่กระทรวงกลาโหมและกรมเชื้อเพลิง ตลอดจนกระทรวงที่
 กระทรวงมหาดไทย ชาวนาเหล่านี้ยืนยันว่าโคคนละ ๒ ลิตร ๓ ลิตร เพราะเหตุว่ามี
 ปรากฏในบัตรซื้อน้ำมันเชื้อเพลิงที่ทานรัฐมนตรีกล่าววว่า โคจ่ายไปพันกว่าลิตรในเครื่อง
 ยนต์ ๔๔ เครื่อง ถึงแม้กระนั้นก็ดี ถาหารแล้วก็งโคคนละไม่กี่ลิตร ฉะนั้นจึงใครจะ
 ทราบต่อไปว่า บัดนี้โคทราบวารัฐบาลโคกลั่นน้ำมันจากยางพาราแล้ว และรัฐบาลโครับ
 น้ำมันจากต่างประเทศเพิ่มขึ้นอีกแล้ว จึงใครขอทราบวว่า เมื่อรัฐบาลโคตั้งนี้แล้วจำนวน
 น้ำมันที่เพิ่มให้ชาวนาจะกรุณาเพิ่มใหม่มากกว่าที่เป็นอยู่ในเวลานี้จะโคบางหรือไม่

พล.ต. พิชิต เกரியศักดิ์พิชิต รัฐมนตรีช่วยวการกระทรวงกลาโหม : ในเรื่อง
 ที่ทานเข้าใจวเวลานี้ทางกรมเชื้อเพลิงโคกลั่นน้ำมันนี้แล้วจะตั้งซื้อโคจากต่างประเทศ
 เช่นนี้ ทางกรมเชื้อเพลิงจะผ่อนผันโคหรือไม่ ฉะนั้นใครจะใครชี้แจง ฉะนั้น
 การที่ทานเข้าใจนั้น ความจริงยังไม่ถูกของดีแท้ เวลานี้กรมเชื้อเพลิงกำลังเริ่มปฏิบัติ
 งานตั้งที่ทานวว่า ผลหรือประมาณโคนั้นยังไม่เป็นที่แน่นอนเท่าไร นั้นประการหนึ่ง อีก
 ประการหนึ่ง การที่เราสั่งซื้อจากต่างประเทศจริง แต่การซื้อจากต่างประเทศนั้น เรา
 ซื้อโคลำบากเหลือเกิน จำนวนที่เราต้องการนั้นมากกว่าที่เราโครับ เพราะเหตุวว่า
 เราซื้อมาเท่านั้นประมาณไม่พอเท่าที่เราจากัด ถึงแม้วจะได้เพิ่มเติมซื้อจากต่าง
 ประเทศก็ตาม เข้าใจวจะทำใหม่มากยิ่งขึ้นเห็นจะลำบาก เรื่องนี้ทางกระทรวง
 กลาโหมก็จะโคพิจารณาถึงความจำเป็นแก่ชาติเหมือนกัน หวังวาทานสมาชิกคงจะเห็นใจ

นายเลื่อน พงษ์โสภณ (พระนคร) : ถ้ามีเป็นเช่นนั้นแล้ว ฉะนั้นใครจะขอซัก
 ใตไปวว่า ในสถานการณ์เช่นนี้และทานรัฐมนตรีก็โคกล่าวไว้แล้ววว่า น้ำมันยังจำเป็นจะ
 ต้องขาดแคลนอยู่นั้นเอง ฉะนั้นใครประธานกรวยเรียนอีกนิตเดียววว่า ถาหากวน้ำมัน
 ไม่มีการทำนาซึ่งใคร ๆ ก็ทราบวว่าเป็นกระดูกสันหลังของประเทศ เมื่อไม่มีน้ำมันก็ทำ
 นาไม่โคได้ จึงขอเรียนถามวว่า ทางกระทรวงกลาโหมจะช่วยกรุณาติดต่อ กับทางกรมชล

ประธานและทางอื่นเพื่อให้ได้ผู้นำเข้ามาในเมื่อปรากฏร่องเรียนมาได้หรือไม่

ประธานสภา ฯ : คณะกระทรวงท่าน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม
เอาแต่ในหน้าที่ของท่าน

นายเลื่อน พงษ์โสภณ (พระนคร) : ประธานโทษ ถ้าเช่นนั้นฉันอยากจะ
ขอลาว่า นอกจากวิธีที่กล่าวมานี้ ท่านจะมีวิธีการทางใดทางหนึ่งช่วยเหลือบ้างหรือไม่

พล.ต. พิเชิต เกரியศักดิ์พิเชิต รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม
ความจริงอย่างที่ท่านซักถามโดยเฉพาะอย่างยิ่งฉันเห็นใจเหลือเกิน คือชาวนาเวลานี้
เข้าใจว่าใช้เครื่องยนต์กระตักน้ำเป็นการสำคัญยิ่ง แต่ถาจะนึกอีกทีแล้ว ชาวนา
เมื่อแต่ก่อนนี้เมื่อครั้งยังไม่มีเครื่องยนต์แพรหลาย ชาวนาก็ยังพยายามคิดค้นหาเครื่อง
มืออย่างอื่น เช่นใช้ระหัดหรือเท้าหรือจ้งหัน และเท้าที่เป็นอยู่เวลานี้ซึ่งฉันเองได้
สังเกต แต่ทำไมทั่วถึง ก็เห็นวาราษฎรได้ใช้วิธีเหล่านี้มาแล้ว ก็เห็นความจำเป็น
เหมือนกัน เวลานี้เราควรประหยัดแคไทน และเวลานี้โดยธรรมชาติฝนก็ตกมากแล้ว-
ส่วนที่วากรมเชื้อเพลิงหรือกระทรวงกลาโหมนั้นจะหาวิธีใด ที่จะช่วยเหลือชาวนา
เกี่ยวกับในทางน้ำนี้ ฉันก็มีความนั้นเป็นเรื่องของกรมชลประทาน ถ้าไปติดคอกกับเขา
เขาก็จะช่วยเหลือไคกระมัง เมื่อเวลาน้ำแห้ง

ประธานสภา ฯ : หมควาระกระทู คอไปนี้ รัฐบาลขอเสนอให้เปลี่ยน
ระเบียบวาระ ให้หน้าเอารางพระราชบัญญัติว่ามันเชื้อเพลิง (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช
๒๔๘๕ ขึ้นพิจารณาากอนระเบียบวาระอื่น

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

ประธานสภา ฯ : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ฉันถือว่าที่ประชุม
นี้อนุมัติ

๔๔๔

บันทึกหลักการและเหตุผล
ในการเสนอร่างพระราชบัญญัติน้ำมันเชื้อเพลิง (ฉบับที่ ๒)
พุทธศักราช ๒๕๔๕

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติน้ำมันเชื้อเพลิง พุทธศักราช ๒๕๔๑

เหตุผล

เพื่อให้พระราชบัญญัติน้ำมันเชื้อเพลิง พุทธศักราช ๒๕๔๑ มีความหมายถึงน้ำมัน
อื่น ๆ ที่ทำขึ้นจากยางพาราควย

ร่าง

พระราชบัญญัติน้ำมันเชื้อเพลิง (ฉบับที่ ๒)

พุทธศักราช ๒๔๘๕

.....
.....
.....
.....

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติน้ำมัน
เชื้อเพลิง พุทธศักราช ๒๔๘๑

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติน้ำมันเชื้อเพลิง
(ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๕"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็น
ต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกคำวิเคราะห์หลักพิทของคำว่า "น้ำมันเชื้อเพลิง" ใน
มาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติน้ำมันเชื้อเพลิง พุทธศักราช ๒๔๘๑ และให้ใช้คำ
วิเคราะห์ต่อไปนี้แทน

"น้ำมันเชื้อเพลิง" หมายความว่า ของเหลวทั้งปวงที่เรียกว่า รอคอยล์ เค
โรซีน ปาราฟิน เปโตรเลียม แกสโซลีน เบนโซล เบนโซลีน เบนซิน นัฟธา น้ำมัน
ลัน หรือน้ำมันอื่น ๆ ไม่ว่าเกิดโดยธรรมชาติหรือทำขึ้นจากเปโตรเลียม ถ่านศิลา
ซีสต์ เซลส์ บิทูเมน ขางพารา หรือสิ่งซึ่งประคิมฐันจากสิ่งนั้นอีกต่อหนึ่ง ตามที่
รัฐมนตรีกำหนดไว้ในกฎกระทรวง

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมรักษาการตามพระราชบัญญัติ

.....
.....

พล.ต. พิชิต เกரியศักดิ์พิชิต รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม
รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติน้ำมันเชื้อเพลิง (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๕
หลักการ คือ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติน้ำมันเชื้อเพลิง
พุทธศักราช ๒๔๘๑

เหตุผล เพื่อให้พระราชบัญญัติน้ำมันเชื้อเพลิง พุทธศักราช ๒๔๘๑ มีความหมาย
ถึงน้ำมันอื่น ๆ ที่ทำขึ้นจากยางพาราด้วย ทั้งนี้เนื่องจากว่า อย่างที่ท่านสมาชิกได้ตั้ง
กระทู้ถามเมื่อครั้งก็เป็นเหตุผลส่วนหนึ่งที่ว่า ในเวลานี้ทางกระทรวงกลาโหม โดย
เฉพาะอย่างยิ่งคือทางกรมเชื้อเพลิงได้คิดที่จะผลิตน้ำมันออกจากยางพาราแล้ว
ปัญหาถึงเรื่องกฎหมาย ในพระราชบัญญัติน้ำมันเชื้อเพลิง ความบัญญัติที่ ๓ ในมาตรา ๓
นั้นเราไม่มีความหมายไปถึงยางพาราด้วย ทั้งนี้เนื่องจากเวลานั้นเรายังคิดไม่ออก
หรือยังไม่ได้เริ่มคิดกันว่าเราจะผลิตน้ำมันจากวัตถุดิบอื่น ๆ แต่มาบัดนี้ทางรัฐบาลได้
พยายามคิดค้นแล้ว จะหาวิธีใดที่จะผลิตน้ำมันมาใช้ตามความต้องการของประชาชน -
เวลานี้เราได้เริ่มดำเนินงานแล้ว และคิดว่าเราทำได้และได้ทดลองไปบ้างแล้ว หวัง
ว่าจะเป็นประโยชน์ จึงได้เสนอร่างพระราชบัญญัตินี้เพื่อให้บัญญัติศัพท์ลงไป คือความ
ในมาตรา ๓ ลงไป คือเติมความว่ายางพาราลงไปอีกเท่านั้น ก็หวังว่าเพื่อให้ น้ำมัน
ของเรามีปริมาณมากออกไป

ถ้าหากว่าท่านสมาชิกเห็นใจก็คงจะได้รับพระราชบัญญัติที่พิจารณาค้วยคือ
นายจำลอง ดาวเรือง (มหาสารคาม) : ร่างพระราชบัญญัตินี้ เราได้
รับกันในเวลาที่เข้าประชุมแล้ว จึงไม่มีโอกาสพิจารณาโดยรวมคอบ แต่จากคำ
อภิปรายของท่านรัฐมนตรี ก็ให้เราจับใจความได้ อย่างหนึ่งว่า การออกพระราชบัญญัติ

นี้ก็มียุทธอย่างเดียวกัน คือในหลักการและเหตุผลนั้น ก็แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติน้ำมันเชื้อเพลิง พุทธศักราช ๒๔๘๑ และเหตุผลก็เพื่อให้พระราชบัญญัติน้ำมันเชื้อเพลิง พุทธศักราช ๒๔๘๑ มีความหมายถึงน้ำมันอื่น ๆ ที่ทำขึ้นจากยางพารา ในพระราชบัญญัตินี้ก็มียุทธอย่างเดียวกัน คือเพิ่มความว่า น้ำมันทำขึ้นจากยางพารา ที่ท่านรัฐมนตรีได้ให้เหตุผลว่า ๆ ยางพารานั้นทำออกเป็นน้ำมันได้ซึ่งกรมเชื้อเพลิงกระทรวงกลาโหมได้จัดทำขึ้นแล้วได้มีผล และทั้งนี้จะเป็นประโยชน์ในเวลาที่น่ามันขาดแคลน นี้คือเหตุผลซึ่งท่านรัฐมนตรีได้ชี้แจงไป แต่ฉันมีความสงสัยว่า ถ้าหากว่ายางพาราทำออกเป็นน้ำมันและมีผลที่จะให้แก่ประเทศชาติเช่นนี้แล้ว ฉันก็ควรจะออกเป็นบัญญัติน้ำมันเชื้อเพลิงอยู่ในพระราชบัญญัตินี้ ความมุ่งหมายของนโยบายรัฐบาลปัจจุบันก็คือว่าจะส่งเสริมนโยบายในอุตสาหกรรม คือส่งเสริมให้ผลเมือง ให้ประชาชนคิดค้นในทางประดิษฐ์ จะมีใต้อย่างไรในเมื่อรัฐบาลเขาจัดทำเสียเอง ฉันมีความเห็นว่าการที่จะบัญญัติเพิ่มลงไปว่า ทำจากยางพาราในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัตินี้ก็ยังไม่เห็นควย และสงสัยต่อไปว่ารัฐบาลมีเหตุผลอะไรบ้างนอกเหนือไปจากเหตุผลที่ชี้แจงเมื่ออีกนี่ ฉันอยากจะเรียนถามว่ามีเหตุผลอย่างอื่นใหม่ที่นอกเหนือไปจากที่ท่านรัฐมนตรีชี้แจงเมื่อกี้ ถ้าคนอื่นทำจะเป็นอย่างไร ทำไมรัฐบาลจะจัดทำเสียเองในเมื่อราษฎรคิดทำขึ้นเช่นนั้น

พล.อ.ท. มณี มหาสันตะระ เวชยันตรังสฤณภู รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุตสาหกรรม : ความที่ท่านสมาชิกได้กล่าวเมื่อกี้ ได้สงสัยว่าก็เมื่อปรากฏว่าการทำเบนซินอาจจะทำขึ้นได้จากวัตถุดิบอย่างหนึ่ง คือจากยางพาราเช่นนี้ ก็เหตุใดจะต้องมีการควบคุมให้รัฐบาลเป็นเจ้าหน้าที่จัดทำนั้น เรื่องนี้ฉันขอชี้แจงให้ทราบว่า จริงอยู่รัฐบาลพยายามที่จะส่งเสริมอุตสาหกรรมของประเทศ และก็ในการส่งเสริมนี้ทางราชการก็ทำและส่งเสริมให้เอกชนทำเหมือนกัน สำหรับการทำให้เบนซินจากน้ำมันยางนี้ เราขอมทราบแล้วว่า เบนซินเป็นวัตถุที่ไวไฟเพลิงเหลือเกิน การประกอบกิจการอุตสาหกรรมชนิดนี้ย่อมต้องมีความระมัดระวังเป็นพิเศษทีเดียว นอกจากนั้นจะเห็นได้ว่าทางกรมเชื้อเพลิง คือในหน่วยของราชการมีเครื่องใช้ไม้สอย มีโรงงานที่มีเครื่องใช้อยู่พร้อมมูลที่จะทำการกลั่นชนิดนี้ได้แล้ว เพราะฉะนั้นจึงได้ให้ทางราชการจัดทำ

เสีย เพราะเป็นการปลอดภัยยิ่งกว่าที่จะปล่อยให้ทำกันไปตามบุญตามกรรม

นายเลออน พงษ์โสภณ (พระนคร) เฉพาะเรื่องน้ำมันเชื้อเพลิงที่จะทำมาจากยางพาราหรือเซลลูล์หรืออะไรเหล่านี้ ฉันไม่สงสัย เพราะเหตุว่าในร่างพระราชบัญญัติน้ำมันเชื้อเพลิงในฉบับเดิมดูเหมือนมีความว่า ถ้าเป็นน้ำมันเชื้อเพลิงแล้ว ก็มอบสิทธิและอำนาจนั้นให้รัฐเป็นผู้กระทำ โดยมีเหตุผลซึ่งแจ้งอยู่ในการประชุมครั้งก่อน ๆ นั้นแล้ว แต่ความที่ฉันยังรู้สึกสงสัยกฎหมายที่จะออกไปนี้ซัดกันก็มีอยู่ว่า แทนที่รัฐบาลจะใช้คำว่า "น้ำมันเชื้อเพลิง" ตามความในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติน้ำมันเชื้อเพลิงฉบับก่อนนั้น ทำไมกลับมาเปลี่ยนว่าน้ำมันเชื้อเพลิง หมายความว่าถึงหลายอย่างด้วยกัน เช่นหมายความว่าน้ำมันเหลวทั้งปวงที่เรียกว่า รอคอยล์ เคโรซีน ปาราฟิน โปโตรเลียม แกสโซลีน เมนซิน นัฟธา แลวกมี ซีสต์ เซลล์ บิค แคมโซ ความอีกข้อความหนึ่ง ซึ่งสงสัยเป็นอย่างยิ่ง คือน้ำมันสันหรือน้ำมันอื่น ๆ ถ้ามาเอา น้ำมันสันหรือน้ำมันอื่น ๆ ไปบัญญัติในพระราชบัญญัติน้ำมันแล้วก็จะเลยทำให้ประชาชนที่ประดิษฐ์และผลิตน้ำมันสันหรือน้ำมันอื่น ๆ นี้ทำไม่ได้ เพราะเหตุว่ากฎหมายที่ออกมานี้เป็นกฎหมายที่บังคับไม่ได้ ราษฎรทำน้ำมันเหล่านี้ ที่นี้เมื่อมีความว่าน้ำมันสันหรือน้ำมันอื่น ๆ ขึ้นควยแล้วเช่นนี้ น้ำมันมะพร้าวก็เป็นน้ำมันสันพอจะใช้ได้ น้ำมันละหุ่งในสมัยก่อน ๆ หรือในสมัยนี้ก็ตามที่ใช้น้ำมันสันซึ่งประดิษฐ์มาจากต่างประเทศใช้แทนน้ำมันเครื่องได้ ภายหลังเมื่ออ่านพระราชบัญญัตินี้ดูแล้ว รู้สึกว่าน้ำมันสันหรือน้ำมันอื่น ๆ ปนอยู่ควย ก็เมื่อมีน้ำมันสันหรือน้ำมันอื่น ๆ ปนอยู่ควยเช่นนี้แล้ว เพราะฉะนั้นบุคคลอื่น ๆ ทำน้ำมันละหุ่งและน้ำมันมะพร้าวซึ่งสามารถใช้แทนได้แล้ว เมื่อเป็นเช่นนั้นเท่าที่เขียนในพระราชบัญญัตินี้แล้ว คนที่ทำน้ำมันมะพร้าว น้ำมันละหุ่งอีกหลายอย่าง เป็นน้ำมันสันนั้นมันทำไม่ได้ควยกระนั้นหรือ

พล.อ.ท. มณี มหาสินทนะ เวชยันตรังสฤษฎ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม . ตามความในพระราชบัญญัตินี้ฉันคิดว่าคงจะหมายความว่า ที่มีว่า น้ำมันเชื้อเพลิงของเหลวทั้งปวงที่เรียกว่า รอคอยล์ เคโรซีน ปาราฟิน โปโตรเลียม แกสโซลีน ฯลฯ เหล่านี้ มีความว่า น้ำมันเชื้อเพลิงที่เกิดขึ้นจากแร่ และมีต่อไปว่าน้ำมันสันและน้ำมันอื่น ๆ อีก น้ำมันสันที่เกิดจากวัตถุคังกลาวแล้ว ย่อมจะ

หมายความว่าแค่เพียงเท่านั้น ซึ่งเราจะเห็นได้ว่าน้ำมันล้นบางชนิด เช่นน้ำมันสนชนิดที่
ทำจากเรกกัสันมาจากวัตถุที่เรียกว่า เคโร เบโทร เดียม เพราะฉะนั้นจึงแก้เพิ่มเติม
เข้าไป เพราะว่าในการทำน้ำมันเบนซิน น้ำมันเชื้อเพลิงแล้วสำหรับวัตถุคิมทุกชนิด
อาจจะเกิดน้ำมันล้นขึ้นมาด้วย ข้อความที่พูดนี้หมายความว่ามุ่งเฉพาะน้ำมันล้น อันเกิด
จากวัตถุตั้งกล่าว

นายฉ่ำ จำรัสเนตร (นครศรีธรรมราช) : รัฐบาลเสนอกฎหมายแก้ไข
เรื่องน้ำมันเชื้อเพลิงเข้ามา หลักการสำคัญก็บอกว่าจะควบคุมเรื่องการทำน้ำมันจาก
ยางพารา ทั้งที่ท่านรัฐมนตรีได้แถลงแล้วประการที่หนึ่ง และยิ่งกว่านั้นในหลักการมุ่ง
ชัดเอาไว้ว่าหรือน้ำมันอื่น ๆ ไม่ว่าเกิดจากธรรมชาติหรือทำขึ้นจากเปโตรเลียม ฉันท
รู้สึกว่าการที่รัฐบาลตรากฎหมายชนิดนี้ เท่ากับปิดประตูการค้าของราษฎร ไม่ให้
ประกอบกิจการอุตสาหกรรม กล่าวโดยเฉพาะเกี่ยวควายน้ำมัน เช่นทำจากยางพารา
หรือจากคนยาง เพราะมีความสำคัญกล่าวไว้แล้วว่าจากสิ่งอื่นโดยธรรมชาติ เพราะ
ฉะนั้นตนยางต้องสงเคราะห์เขาในพื้นที่ควยและน้ำมันมะพร้าวซึ่งท่านผู้แทนได้ถามแล้ว
รัฐบาลก็ชี้แจงยังไม่ชัด เพราะฉะนั้นรวมความสำคัญในการที่รัฐบาลแก้ไขกฎหมาย -
ฉบับนี้ เขามากก็ปิดประตูการค้าของราษฎรในการที่จะควยน้ำมันต่าง ๆ ซึ่งเกิด
ขึ้นโดยธรรมชาติหรืออันใดหมดตามที่ปรากฏในหลักการแห่งกฎหมายฉบับนี้ และที่ท่าน
ได้แถลงมาแล้ว กล่าวโดยเฉพาะเวลานี้ทางภาคปักษ์ใต้ ราษฎร ๑๔ - ๑๕ - ๑๖
จังหวัดมียางอยู่ทั่วทุกมุมเรือนกว่าไร่ และเวลานี้ราษฎรโดยเฉพาะในจังหวัดของฉันท
หรือที่ใกล้เคียง เช่นจังหวัดสงขลา ปัตตานี ยะลา นราธิวาส นครศรีธรรมราช เป็น
คน ราษฎรกำลังคิดควยน้ำมันจากยาง ไซแต่เท่านั้นยังคิดว่าทำประคิษฐ์เป็นรอง
เท่าชั้นไซคุละ ๓ - ๔ บาทก็มีแล้ว นั้นเรียกว่าสวนปลีกล้วย ราษฎรในภาคไซแสดง
ความสามารถในยามฉุกเฉิน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องน้ำมันเวลานี้ ราษฎรกำลัง
ทำไซและเอาไปผสมกับน้ำมันยางบาง น้ำมันมะพร้าวบางมาใช้ในเครื่องยนต์คราวนี้
เมื่อเป็นเช่นนี้ รัฐบาลก็แก้กฎหมายมาอีก ปีคไม่ไห้บุคคลที่กำลังประกอบอยู่เดี๋ยวนี
เพราะฉะนั้นเป็นการเคื้อครอน เมื่อเป็นเช่นนี้นั้นขอลาถามรัฐบาลว่า จะตัดอาชีพของ
ราษฎรที่กำลังคิดควยเรื่อง เหลานี้โดยเด็ดขาดหรือประการใด และยิ่งกว่านั้น

ไปชักค้นนโยบายของรัฐบาลที่ตกลงในทางวิทยุกระจายเสียงบ้างทางอื่นบ้างเสมอ ๆ ว่าให้ราษฎรคนคว่ำคตฤติบในประเทศไทยให้เกิดเป็นประโยชน์ขึ้น ฉันของใจว่าเกรงจะชักค้น เมื่อเป็นเช่นนี้ราษฎรของฉันทองใคร่ความเดือดร้อน ถ้าวาโดยนโยบายของรัฐบาลที่ฉันทงใจแล้ว ราษฎรทุก ๆ คนควรจะพยายามคนคว่ำ ปัญหาโดยเฉพาะเรื่องน้ำมันที่จะให้เกิดขึ้นจากตนย่างก็ได้ เพราะในที่นี้มีสิ่งอื่น ๆ อยู่ควย และยางพาราซึ่งมีอยู่มากในจังหวัดพิกษ์ใต้ เพราะฉะนั้นฉันทงเห็นสมควรว่า รัฐบาลไม่ควรจะทำอย่างยิง เพราะชักค้นนโยบายของรัฐบาลเอง หรือไม่ชัก ฉันทงขอทราบวว่า รัฐบาลจะควบคุมโดยเด็ดขาดหรือประการใดควย เพื่อตัดปัญหาในความเดือดร้อนที่ชาวพิกษ์ใต้กำลังคิดคนคว่ำอยู่

พล. ต. พิศิต เกรียงศักดิ์พิชิต รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม : ตามที่ท่านสมาชิกมีความของใจในเรื่องที่อภิปรายมาแล้วก็มีอยู่สองประการ คือประการหนึ่งยืนยันเสมอว่ารัฐบาลตัดอาชีพรายกร ประการที่สองราษฎรจะเดือดร้อนในเรื่องมีแร่แล้วไม่รจะเอาไปทำอะไร คือถหากให้คนอื่นทำทั่ว ๆ ไป ราษฎรก็จะขายยางได้มาก เมื่อกันท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุตสาหกรรมได้ชี้แจงแล้วว่าการที่นโยบายของรัฐบาลนั้นไม่ไปตัดอาชีพ การที่ราษฎรจะทำอะไรขึ้นนั้นนโยบายของรัฐบาลพยายามที่จะส่งเสริมทุกวิถีทาง แต่ขอให้ท่านสมาชิกทั้งหลายลองนึกดูที่ว่า การที่จะทำอะไรขึ้นแล้วแต่ละสิ่งละอย่าง พุดถึงว่าถาสมาชิกบอกวาคงจะโคตทดลองคนคว่ำในเวลานี้ ฉันทงอยากจะถามวเรามัวนั่งทดลองคนคว่ำ มัวแต่เพียงอายุโนนอายุนี้กันอยู่ ก็คงไม่สำเร็จที่รัฐบาลคิดจัดทำในเรื่องนี้ก็เพราะวาทงรัฐบาลโคตแล้ว เห็นวว่าจะเกิดประโยชน์แล้ว รัฐบาลก็คิดคำเนิงงานไปก่อนส่วนในการค่อไปราษฎรทำตัวพิเศษเมื่อคนคว่ำดีกว่ารัฐบาล ฉันทงเชื่อแน ๆ วว่ารัฐบาลก็คงไม่ชักชอง

อีกประการหนึ่ง การทำน้ำมันเชื้อเพลิงเช่นนี้ ถ้าพูดโดยทั่วไปแล้วเกี่ยวกับอันตราขาย และนอกจากนั้นเกี่ยวกับวิชาเทคนิคโดยเฉพาะ ฉันทงก็เสมอว่า จริงอย่างไมไชจะไปวว่าประชาชนทั่วไปไม่มีความสามารถจะทำในเรื่องนี้ได้ แต่วาทงรัฐบาลยอมมีองค์การหลายองค์การ ยอมมีเจ้าหน้าที่ทางเทคนิคเหล่านี้หลาย ๆ คน ยอมปรึกษาหารือกันโดยความรู้แลกเปลี่ยนแล้วกับลิตกษิตได้เช่นนี้ ซึ่งฉันทงเห็นวามีเหตุผล บ้านเมือง

เป็นเช่นนี้ สถานการณ์เป็นอย่างนี้ให้รัฐบาลดำเนินการเสียก่อนจะชัดของอย่างไร ที่
 ท่านสงสัยว่าเมื่อรัฐบาลผูกขาดเช่นนี้ รัฐบาลก็ไต่ยืนยันแล้ว ไม่ใช่รัฐบาลจะไปแย่ง
 อาชีพของราษฎรก็หาไม่ และท่านสงสัยว่าจะเดือดร้อนแล้ว และไม่รู้อะไรจะไปขายให้กับ
 ใคร ถ้าหากว่ามีคนทำหลาย ๆ คน ราษฎรก็จะขายได้มาก ฉะนั้นจะยืนยันได้ว่า
 อย่างที่ในเวลาอันนั้น แม้แต่ปริมาณที่กรมเชื้อเพลิงก็ยังไม่พอที่จะให้เลยแล้ว ไม่ต้องการ
 ใครขายให้ กรมเชื้อเพลิงยินดีซื้อ เท่าไรเอาเข้ามาไม่ชัดของ เพราะว่าตามที่เรา
 ต้องทำ ถ้าจะคิดถึงปริมาณเราโคตรตกลงกันแล้วว่าทำขึ้นได้เวลานี้ โดยมีเครื่องมืออยู่
 เท่านั้น มีกำลังแรงงานแรงคนเท่านั้น เราผลิตออกมาได้ เราก็คงไม่ได้ ของปริมาณ
 ที่เราต้องการ เพราะฉะนั้นข้อสงสัยของท่านสมาชิก ฉะนั้นก็ว่าจะเบาบางลงไปได้
 บางกรรมัง

นายพัน สุพรรณสาร (พระนครหรืออยุธยา) : ตามที่ได้โต้เถียงมาแล้ว
 ประเด็นสำหรับเรื่องนี้มีเล็กน้อยที่สมาชิกของใจ คือน้ำมันล้นอื่น ๆ ไม่ว่าเกิดขึ้น
 โดยธรรมชาติ ที่เพิ่มเช่นนี้ท่านสมาชิกสงสัยว่าถึงความถึงว่าน้ำมันละหุ่ง และน้ำมัน
 มะพร้าว อยากจะถามรัฐบาลว่าจะต้องควบคุมถึงหรือไม่เท่านั้น เพราะเกิดขึ้นโดย
 ธรรมชาติ เท่าที่รัฐบาลได้กราบทูลแจ้งไปครั้งหนึ่งแล้วไม่ช้าก็กระจาง ในเรื่องเช่นนี้
 จึงขอเรียนว่าจะควบคุมในเรื่องเช่นนี้หรือไม่ ถ้าหากว่าจะควบคุมแล้วก็จะเดือดร้อน
 ความหมายของรัฐบาลมีเพียงไหน

พล.อ.ท. มณี มหาสันตนะ เวชยันตรังสฤทธิ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 อุตสาหกรรม : อ่านตามคำนี้ก็ไม่ว่าความถึง เพราะว่าพูดแล้วว่าเป็นน้ำมัน
 รอคอยล์ เคโรซีน ปาราฟิน บีโตร เลียม และอะไรซึ่งเป็นน้ำมันล้นหรือน้ำมันอื่น ๆ
 ไม่ว่าเกิดโดยธรรมชาติหรือทำขึ้นจากบีโตร เลียม ถานศิลา ซีสต์ เซลล์ และมีต
 คือหมายความว่าน้ำมันล้นประเภทนี้ที่เกิดจากธรรมชาติหรือเกิดจากวัตถุตั้งกล่าวแล้ว
 แล้วจึงมาเพิ่มบางพารา ที่นี้ก็เป็นที่เข้าใจแล้วว่าไม่หมายถึง และจะให้เรียนว่า
 รัฐบาลมีนโยบายที่จะควบคุมไปถึงน้ำมันละหุ่งควย ขอเรียนว่าไม่ได้หมายถึงเลย

นายโสภณ สุภธีระ (ขอนแก่น) : ตามที่รัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติ
 ฉบับนี้ขึ้นมา โดยมีความมุ่งหมายที่จะเพิ่มความว้างพาราตามมาตรา ๔ แห่งพระ

ราชบัญญัติน้ำมันเชื้อเพลิง พุทธศักราช ๒๔๘๑ ถึงแม้ว่าถอยคำมีเพียงเล็กน้อยก็ตาม
 ตามที่ได้มีสมาชิกอภิปรายมาแล้วจะกระทำให้ออกชน ซึ่งกระทำการประคบน้ำมัน
 จากยางพาราอยู่ขณะนี้ถูกกระทบกระเทือนมาก เพราะเหตุว่าในครั้งก่อนประชาชน
 ที่ประคบน้ำมันจากยางพารานั้น หากใดถูกควบคุมโดยพระราชบัญญัติฉบับนี้ ความ
 จริงรัฐบาลได้พยายามอภิปรายชี้แจงเหตุผลแล้ว ฉะนั้นเองก็ยังสงสัยอยู่ ไหน ๆ เรา
 ก็ทราบแล้วว่าจะใช้น้ำมันเบนซินหรือกาสก็ตาม เราหายาก เพราะฉะนั้นทางที่ดีที่
 สุดฉันเห็นว่าเราพยายามเปิดให้มีการประคบน้ำมันโดยเสรี เพราะเรามีความ
 ประสงค์จะใช้น้ำมันมาก ถ้าสมมติว่ารัฐบาลมาผูกขาดแล้วเราไม่เปิดให้ประชาชน
 ทำโดยเสรีแล้ว ฉันเห็นว่าจะมีการกระทบกระเทือนอยู่บ้าง กล่าวคือ สมมติว่าถ้า
 เราเปิดให้ราษฎรทำโดยเสรีแล้ว จะทำให้ราคายางพาราปีราคามากขึ้น เมื่อมี
 ราคามากขึ้นแล้ว จะทำให้ราษฎรนิยมปลูกยางมากขึ้น ประการที่ ๒ ถ้าเรากลับ
 น้ำมันขึ้นแล้วจะทำให้ราคาคง ความจริงรัฐบาลได้ชี้แจงแล้วว่า ในขณะนี้แม้แต่
 จำนวนยางเองก็ไม่มีปริมาณเพียงพอที่จะส่งให้กรมเชื้อเพลิง เพราะฉะนั้นขออย่า
 วิตกว่าราษฎรจะไม่มีที่ขาย แต่มีขอวิตกว่าเท่าที่ปรากฏว่าถ้าให้รัฐบาลผูกขาด คือ
 รัฐบาลซื้อยาง เพราะฉะนั้นราคายาง รัฐบาลอาจจะจำกัดราคาใด ๆ ก็ได้ ฉะนั้น
 ยากจะชักตัวอย่าง เช่นสินค้าฝ่าย ถ้ารัฐบาลซื้อมักจะมีราคาถูก เช่นอย่างราคา
 ปอเป็นต้น เช่นกรมเกษตรชี้แจงให้ราษฎรปลูกปอแล้วรัฐบาลซื้อแต่ความจริงรัฐบาล
 ซื้อเพียงกิโลละ ๓๐ สตางค์ แต่เอกชนซื้อ ๗๐ สตางค์ หรือฝ่ายก็เหมือนกัน ซึ่ง
 ไม่มีใครขายให้กรมเกษตรเหล่านี้เป็นต้น ฉะนั้นเกรงว่าในเรื่องราคานี้จะเป็นไป
 ในทำนองเรื่องปอและเรื่องฝ่าย เพราะฉะนั้นรัฐบาลคงเห็นใจแก่บรรดาพ่อค้าที่ทำ
 การปลูกยางอยู่ มิฉะนั้นแล้วอาจจะทอดทิ้งในเรื่องปลูกยางต่อไป ขอของใจอีก
 อย่างหนึ่งก็คือ ถ้าแม้ว่าเราเปิดทั่วไปเป็นอันตราย เพราะว่าการกลั่นน้ำมันเป็น
 ของที่มีอันตราย สำหรับรัฐบาลเองมีองค์การ และเครื่องมือจะทำให้การกลั่นและ
 อันตรายน้อยลง ในเรื่องนี้ฉันเห็นว่าการรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง หรือการชื้อน้ำมัน
 เชื้อเพลิงมาเก็บไว้ก็ดี เราจำเป็นจะต้องได้รับอนุญาต และก่อนที่จะได้รับอนุญาต
 เจ้าหน้าที่จะต้องมาตรวจตราสถานที่เสียก่อนว่าสถานที่เก็บนั้นแค่ไหน เพราะฉะนั้น

แม้ว่ารัฐบาลจะกรุณาให้ราษฎรทำการกลั่นไค้โดยชออนุญาตแล้วก็อาจจะวางวิธีการ
ไค้โดยท่านเองเดียวกัน คือให้ราษฎรทำการกลั่นไค้ขึ้นเรือนราว เขามาแล้วพิจารณา
วางเงื่อนไขให้มีสถานที่มีคชคยอย่างไร ห่างจากชุมชนมชนอย่างไร ซึ่งฉันเห็นว่า
ทำได้

ส่วนที่ท่านแสดงว่า สมมควารราษฎรทำไค้มีความสามารถแล้วจะเปิดให้ทำถ้า
เช่นนั้นฉันเห็นว่าราษฎรไม่มีโอกาสจะทำได้ เพราะกฎหมายฉบับนี้ไม่ให้ทำ เพราะ
ฉะนั้นจึงหวังใจว่า รัฐบาลคงจะกรุณาชี้แจงให้ราษฎรอุ้ใจในเรื่องราคาขายเป็น
สำคัญที่สุด

พล.อ.ท. มณี มหาสินทนะ เวชยันตรังสฤษฎ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
อุตสาหกรรม ตามที่ผู้แทนทวงว่า ถ้ารัฐบาลผูกขาดไปทำเสียเองเช่นนี้ จะ
ทำให้ราคาขายซึ่ง เป็นวัตถุดิบตกต่ำลงไป คู่ประหนึ่งว่าทางฝ่ายรัฐบาลจะบังคับกค
ราคาขาย เรื่องนี้ก็ยอมเป็นที่ทราบกันอยู่แล้วว่า ในเวลานี้ทางฝ่ายรัฐบาลไค้ช่วย
เหลือเพียงไค้ที่จะให้ราคาแก่ผู้ผลิตกับที่ขึ้นมาทั้งในทาง เกษตรกรรมและอะไรก็ตาม
ไค้ราคาพอสมควร จะเห็นไค้ว่าผลิตภัณฑ์เกษตรกรรม ทางองค์การรัฐบาลก็
พยายามซื้อไค้โดยราคาสูงขึ้น เช่นฝ้ายก็ตี ปอก็ตี ไค้เพิ่มขึ้นเหมือนกัน แต่ฉันแหละ
การที่จะให้ราคาสูงขึ้นนั้น ขอให้คิดดูเถอะว่าจะมีประโยชน์แก่ผู้ประคินรัฐเท่านั้น
แต่จะกระทบกระเทือนแก่ผู้ไค้ การที่จะกำหนดราคาขึ้นเพียงไค้ ทางฝ่ายรัฐบาลก็
ยอมจะพิจารณาหรือกำหนดรับซื้อตามราคาไค้เห็นสมควร ซึ่งผู้ประคินรัฐจะไค้สร้าง
กิจการของ เขาอยู่ไค้ควยคิ เรื่องนี้เขาใจว่าท่านสมาชิกทั้งหลายคงจะเชื่อถือ
รัฐบาลว่า คงจะไม่ไปทำอะไรซึ่งเป็นการเดือดร้อนแก่ประชาชน ส่วนที่ว่าการที่จะ
ปล่อยให้ราษฎรทำแล้วเราควบคุมกำหนดเงื่อนไขในการกระทำนั้นจริง เราอาจจะ
ทำได้ ท่านไค้ชักคิตัวอย่างว่า เช่นการเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงเป็นต้น เราก็อนุญาตให้
ราษฎรเก็บไค้โดยบังคับเงื่อนไขว่า ทำที่เก็บอย่างโน้นอย่างนั้น เพราะเราเห็น
ว่าเพื่อจะวางเงื่อนไขให้ทำได้โดยปลอดภัยจึงอนุญาตการเก็บทำได้ แต่การกลั่น
ต้องไค้ความร้อนใช้ไฟเผาเป็นการล่อแหลมกว่าการ เก็บน้ำมันเชื้อเพลิงหลายประ-
การ เพราะฉะนั้นการที่จะปล่อยให้กระทำในขณะนี้ยังมอง เห็นว่า จะเป็นโทษมาก

กว่าเป็นคุณ จึงคิดว่าน่าจะให้รัฐบาลผูกขาดทำเองดีกว่า นอกจากนั้น ถ้าหากว่าทาง
ราชการ เห็นว่าจะอนุญาตให้ทำโดยมีการควบคุมได้เมื่อใด ก็อาจจะทำได้เพราะว่า
ในพระราชบัญญัติก็เขียนไว้เช่นนั้นอยู่แล้ว ให้ทำแต่ผู้เดียวหรือควบคุมทั้งนี้แล้วแต่
เหตุการณ์

อีกประการหนึ่ง มีปัญหาเกี่ยวกับเทคนิคอยู่บ้าง วัตถุประสงค์จากข้างนี้ที่เรียกว่า
เบนซิน วัตถุประสงค์นี้มาใช้แทนน้ำมันเบนซินได้ แต่คุณสมบัติจะดีเท่าเทียมหรือไม่ยังเป็น
ปัญหาอยู่ แต่เพื่อสนองความต้องการของประเทศชาติ เราก็ทำขึ้นโดยทางรัฐบาล
เป็นฝ่ายทำ เหตุผล คืออย่างนี้ เท่าที่ใครทดลองมาแล้ว ปรากฏว่าคุณสมบัติไม่เท่า
เทียมกับ เบนซินธรรมดา หากกำลังอาจเกิน เครื่องยนต์ได้ แต่ยังไม่เป็นที่แน่ใจว่าจะ
ไปทำอันตรายแก่เครื่องยนต์เพียงใดหรือไม่ เท่าที่ทดลองมาแล้วเห็นว่า สำหรับการ
ใช้รู้สึกว่าจะดีกว่าน้ำมันอื่น ๆ ซึ่งจะใช้น้ำมันเบนซิน แต่การกลั่นน้ำมันต้องระมัดระวัง
เช่นว่าการกลั่นนี้จะต้องใช้เวลาแต่เพียงเท่านั้น เท่านั้น เปรอ เซนต์เป็นต้น แต่ว่าจะไม่ทำ
อันตรายแก่เครื่องยนต์เท่าที่เราเห็นอยู่ ณ บัดนี้ แต่ว่าถ้าเราทดลองต่อไปเราไม่
แน่ใจว่าในสมัยต่อไปจะทำอันตรายต่อเครื่องยนต์หรือไม่ เพราะฉะนั้นในเรื่องเช่นนี้
ชักตัวอย่างเช่น เราจะกลั่นเอามาจากข้างเราจะได้น้ำมันเกือบ ๓๐ เปรอ เซนต์
จนกระทั่ง ๔๐ - ๕๐ เปรอ เซนต์ก็ได้ แต่ถ้าเอาออกมามากเห็นจะไม่สู้ดีนัก สำหรับ
ส่วนของ เครื่องยนต์นี้ เป็น เหตุผลอีกชนิดหนึ่ง ที่เห็นว่าจะต้องควบคุมหรือดีที่สุดให้รัฐบาล
ทำไปก่อน เพราะว่าเป็นวิชาที่ใหม่ที่เราต้องสนใจต่อไป

นายวุฒิ สุวรรณรักษ์ (สุราษฎร์ธานี)   นโยบายในเรื่องการเชื้อเพลิง
ซึ่งเราเคยมอบให้รัฐบาลเป็นผู้ผูกขาดจัดทำแต่ผู้เดียวนั้น เป็นหลักการที่เราปรับมาแล้ว
ตั้งแต่ออกพระราชบัญญัติเชื้อเพลิงฉบับแรกเป็นต้นมา แต่มาบัดนี้รัฐบาลได้เสนอพระ
ราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมขึ้นมา บัญญัติว่าข้างพาราที่จะกลั่น เป็น เชื้อเพลิงอีกประเภท
หนึ่งนั้น เป็นวัตถุประสงค์ควบคุมนโยบายที่รัฐบาลจัดทำเพื่อส่งเสริมนโยบายแก่นี้ ว่าถึงหลัก
ใหญ่ในการควบคุมในชั้นเชื้อเพลิงไม่มีปัญหาสำหรับนโยบายของสภา ๆ นี้ แต่เป็น
ปัญหาในเรื่องนโยบายของ เหตุการณ์เฉพาะหน้า กล่าวคือ ในเรื่องการกลั่นน้ำมัน
จากข้างพารา นี้ ความจริงรัฐบาลได้เคยคิดมาก่อน ประเทศเราเข้าสู่ภาวะสงคราม

แล้วหรือไม่ฉันฉันทราบดี แต่ทราบดีว่าราษฎรทุก ๆ คนพยายามจะหาอาชีพโดยรีบเร่ง
 ในยามที่อยู่ในสงครามในบัดนี้ยังทราบต่อไปว่า นอกจากกลั่นน้ำมันจากยางพาราแล้ว
 ยังกลั่นจากยางหรือสิ่งอื่น ๆ ที่เรียกว่า "ไฮโดรคาร์บอน" ซึ่งมีวัตถุติดไฟเร็วมาก
 จะนำมาใช้ทำเชื้อเพลิง ใ้พยายามกันมาทุกทางก็ไม่เหมาะนั้น วิธีปฏิบัติของรัฐบาล
 ในการควบคุมขึ้นมาในโอกาสนี้ ทำให้ผู้ซึ่งกำลังคิดค้นในการกลั่นน้ำมันจากสิ่งอื่นนั้นจะ
 ต้องชะงักงันไป การกระทำของรัฐบาลครั้งนี้จะเป็นการกระทบกระเทือนจิตใจของ -
 บุคคลผู้ซึ่งตั้งใจจะกระทำการค้นคว้าจากวัตถุอื่นต่อไปอีกเป็นอันมาก ก็เมื่อรัฐบาลควบคุม
 ทุกสิ่งทุกอย่างไปเช่นนี้ ก็เหตุไฉนจึงจะควบคุมแต่ยางพาราอย่างเดียว ฉันทเห็นใน
 ทางตรงกันข้ามว่าควรควบคุมตลอดไปเสียทั้งหมด ซึ่งเห็นว่าจะกลั่นออกเป็นน้ำมัน
 เชื้อเพลิงได้ ทั้งนี้เพื่อป้องกันมิให้คนอื่นคิดทำขึ้น การปล่อยให้ต่างคนต่างทำและคน
 คว้าไปเช่นนี้ เมื่อคนคว้าได้ผลแล้วรัฐบาลก็รวบรวมเอามาทำ เป็นการผูกขาดแต่
 เดียว ซึ่งทำให้ราษฎรผู้คิดค้นนั้นเสียหาย ผู้ที่ไ้ลองทุนกลั่นน้ำมันเข้าใจกันว่าเป็นความ
 เสียหายไม่มากนักน้อย นี้เป็นความคิดอันหนึ่งที่ฉันเห็นว่า รัฐบาลควรจะทำเสียในขณะนี้
 หรือในทางตรงกันข้ามถ้าจะช่วยเหลือราษฎรในทางส่งเสริมให้มีการกลั่นน้ำมันแล้วแทน
 ที่รัฐบาลคอยควบคุมทีละอย่าง ๆ รัฐบาลน่าจะหาวิธีการอย่างอื่นใหญ่ที่ลงทุนคิดค้นคว้า
 แม้จะไม่ได้ผลร้อยเปอร์เซ็นต์ใดครั้งเสียครั้ง เพื่อประโยชน์ของประเทศชาติในยาม
 คับขันนี้ก็จะ เป็นประโยชน์แก่ประเทศตามสมควร ทั้งนี้หวังว่ารัฐบาลจะรับความคิดของ
 ฉันทไว้พิจารณาต่อไป

พล.อ.ท. มณี มหาสันตนะ เวชยันตรังสฤษฏ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 อุตสาหกรรม : ทั้งได้เรียนเมื่อกันแล้วว่า ถ้าหากว่าเป็นการเหมาะสมที่จะปล่อยให้
 เอกชนบางรายทำได้โดยมีการควบคุมแล้ว อาจจะพิจารณาคำเนินไปวิธีนี้ได้ แต่
 จุดประสงค์ของพระราชบัญญัตินี้ คือว่าให้อำนาจแก่รัฐบาลดำเนินการนี้ เพราะเหตุว่า
 เป็นวัตถุที่ไวไฟมาก เพื่อป้องกันอันตราย

ร.ศ. ถัก รัตนพันธุ์ (พัทลุง) : ฉันทขอเสนอให้ลงมติ
 มีสมาชิกรับรอง

ร.ท. ประจวบ มหาขันธุ์ (อุตรธานี) : เรื่องนี้มีข้อข้องใจซึ่งฉันทได้สม

น้ำมันหล่อลื่นขึ้น เพราะฉะนั้นอยากจะเรียนถามรัฐบาล จึงขอเปิดอภิปรายต่อไป
มีสมาชิกปรบรอง

ประธานสภา ฯ : ผู้ใดเห็นควร เปิดอภิปรายต่อไป ขอให้ปรคยกมือขึ้น
สมาชิกยกมือ ๑๖ คน

ประธานสภา ฯ : ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้ปรคยกมือขึ้น
สมาชิกยกมือ ๑๕ คน

ประธานสภา ฯ : เป็นอันว่าเปิดอภิปรายต่อไป

ร.ท. ประจวบ มหาจันทร์ (อุครธานี) : ในการที่รัฐบาลเสนอร่าง
พระราชบัญญัติน้ำมันเชื้อเพลิง เข้ามานี้ ฉันทไม่สงสัยในเรื่องน้ำมันเบนซิน แต่สงสัยใน
เรื่องน้ำมันหล่อลื่น เช่นน้ำมันมะพร้าว น้ำมันยาง น้ำมันหัง ซึ่งผสมน้ำมันหล่อลื่น ๕
อย่าง มียางพาราด้วยอันหนึ่งทำให้สูกแล้วสมกับน้ำมันหล่อลื่นอย่างปัจจุบันนี้ ขอ
เรียนถามรัฐบาลว่า ถ้าได้จำหน่ายไปแล้วเวลานี้และถ้าจะทำต่อไป จะเข้าในพระ
ราชบัญญัติหรือไม่ ขอเรียนถามรัฐบาลในข้อนี้

นายเชมชาติ บุณยรัตพันธุ์ (ระยอง) : ในฐานะเป็นผู้พิจารณากฎหมาย
ฉันได้ดูทั้งหลักการและเหตุผลของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้ว เมื่อได้อ่านชื่อพระ
ราชบัญญัติจะเห็นว่า ชื่อว่า "พระราชบัญญัติน้ำมันเชื้อเพลิง" พระราชบัญญัตินี้ครั้ง
หนึ่งเสนอเข้ามาสู่สภา ฯ เป็นคนฉบับนั้น รัฐบาลให้เหตุผลและหลักการว่าต้องการ
จะควบคุมการกสิและอะไรทั้งหมด สภา ฯ นี้ก็ได้โต้เถียงมาแล้วและได้อนุมัติไปว่า
ให้รัฐบาลเป็นผู้ควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิงทั้งหมด ก็รัฐบาลเสนอพระราชบัญญัตินี้เข้ามา
เพื่อแก้ไขให้มีการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิงซึ่งกสิจากยางพาราก็เข้าแบบเดิม คือ
เป็นการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิงแล้วก็มาโต้เถียงกันอีก จะเป็นการสมควรหรือไม่
สำหรับฉันแล้ว เห็นว่าก็เราได้อนุมัติให้รัฐบาลเป็นผู้ควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิงแล้วเพราะ
ฉะนั้นอะไรซึ่ง เป็นน้ำมันเชื้อเพลิงก็เข้าวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัตินี้ทั้งสิ้น เพราะ
ฉะนั้นเราควรอนุมัติ และฉันเห็นอีกอย่างหนึ่งว่าข้อเคื้อครอนของราษฎรเล็กน้อย ซึ่ง
เกิดจากน้ำมันล้นอะไรนั้น ฉันเห็นว่า เป็นส่วนน้อยที่จะมาโต้เถียงกันกับส่วนใหญ่ ฉัน
นึกว่าจะไม่มีผู้ใดตั้งโรงงานใหญ่ ๆ ขึ้นกสิน้ำมันจากยางพารา เมื่อครั้งก่อนเราเป็น

หวังว่าพอค่าน้ำมันเชื้อเพลิงจะไคร้มีความเดือดร้อน แต่ในที่สุดก็ไม่เป็นไร และผลที่
ได้ก็คือให้รัฐบาลควบคุมเสีย และประโยชน์หรืออันตรายอะไรทั้งหมดรัฐบาลก็รับไป
จัดการแต่ผู้เดียว การกลั่นน้ำมันจากยางพารา ยางพาราก็ออกนอกประเทศไม่ได้ก็
เราจะมาหวังยางพาราไว้ตกค้างในประเทศ ให้รัฐบาลรับลงทุนทั้งหมดก็คิดว่าพวกเรา
จะมาทำเป็นส่วนเล็กน้อย โรงงานก็มีอยู่แล้ว ให้รัฐบาลนี้ซื้อยางพารามาทำเป็น
น้ำมันใหม่ใช้ตามที่ประเทศต้องการก็คิดว่าที่เราจะเห็นโรงงานอันใดอันหนึ่งขึ้นมาแข่ง
ขันกับรัฐบาลในขณะนี้และอีกประการหนึ่งฉันอยากจะเห็นโรงงานของรัฐบาลโรงเดียว
ที่ทำน้ำมันเอง ให้พวกเราได้ใช้โดยปลอดภัยทุกประการ

ประธานสภา ฯ : ได้มีผู้อภิปรายมานานแล้ว เพราะฉะนั้นขอให้ประชุม
วินิจฉัย

นายฉ่ำ จำรัสเนตร (นครศรีธรรมราช) : ออย่าเพิ่งปิดอภิปราย
ประธานสภา ฯ : ขอบังคับท่าน บอกว่าเมื่อประธานสภา ฯ เห็นว่า
อภิปรายกันมาพอสมควรแล้วก็เสนอให้ลงมติได้ ขอบังคับฉันเสียใจที่สุดยังไม่เคยได้
เลย ท่านก็เคยพูดมาแล้ว ยังจะพูดอีกหรือ ฉะนั้นฉันขอให้ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็น
ควรรับหลักการ ขอให้ไปรคยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภา ฯ : สงกกรรมการสามัญหรือวิสามัญ

พล.ต. พิชิต เกரியงศักดิ์พิชิต รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม :
เรื่องนี้เป็นเรื่องที่ไม่ค่อยมีค่าเท่าไร เพราะฉะนั้นขอพิจารณารวบเดียว

นายพัน สุพรรณสาร (พระนครศรีอยุธยา) : เรื่องนี้เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ
การเขียน ขอให้ท่านสมาชิกโปรดอ่านดูให้ดี ฉะนั้นอยากจะขอให้ส่งไปให้คณะกรรมการ
อีกชั้นหนึ่ง เพราะเหตุว่าการเขียนในนั้นไม่แจ่มชัด

พล.ต. พิชิต เกரியงศักดิ์พิชิต รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม :
คือเรื่องนี้เป็นเรื่องที่จะทำอะไรเสียโดยเร็ว เพราะฉะนั้นขอให้พิจารณารวบเดียว

ประธานสภา ฯ : ฉะนั้นขอให้ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็นควรพิจารณา
รวบเดียว ขอให้ไปรคยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๔๐ คน

ประธานสภา ฯ : ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๑๑ คน

ประธานสภา ฯ : เพราะฉะนั้นขอให้เลขาธิการสภา ฯ อ่าน

เลขาธิการสภา ฯ :

ร่างพระราชบัญญัติ
น้ำมันเชื้อเพลิง (ฉบับที่ ๒)

พุทธศักราช ๒๔๘๕

.....
.....
.....

.....
.....

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติน้ำมัน
เชื้อเพลิง พุทธศักราช ๒๔๘๑

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติน้ำมันเชื้อเพลิง
(ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๕"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้น
ไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกคำวิเคราะห์ศัพท์ของคำว่า "น้ำมันเชื้อเพลิง" ใน
มาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติน้ำมันเชื้อเพลิง พุทธศักราช ๒๔๘๑ และให้ใช้คำ

วิเคราะห์ศัพท์ต่อไปนี้แทน

"น้ำมันเชื้อเพลิง" หมายความว่า ของเหลวทั้งปวงที่เรียกว่า รอดลอยดี เคโรซีน ปาราฟิน เปโตรเลียม แกสโซลีน เบนโซล เบโรซีน เมนทิน น้ำมัน น้ำมันดิน หรือน้ำมันอื่น ๆ ไหมว่าเกิดโดยธรรมชาติหรือทำขึ้นจากเปโตรเลียม ถ่านศิลา ชีสต์ เซลต์ไมท์ ฯลฯ บางพารา หรือสิ่งซึ่งประดิษฐ์ขึ้นจากสิ่งนั้นอีกต่อหนึ่ง ตามที่รัฐมนตรีกำหนดไว้ในกฎกระทรวง

นายพัน สุพรรณसार (พระนครศรีอยุธยา) : ฉันทขอประทานแปรญัตติว่า "น้ำมันดิน หรือน้ำมันอื่น ๆ เกิดขึ้นโดยธรรมชาติดังกล่าวแล้ว หรือทำขึ้นจากปิโตรเลียม ถ่านศิลา" คือเติม "ดังกล่าวแล้ว" หอังก่าว่า "ธรรมชาติ" ทั้งนี้เพื่อให้ง่ายชัดอย่างที่ท่านรัฐมนตรีกระทรวงอุตสาหกรรมอภิปรายชี้แจงมาแล้ว น้ำมันดิน หรือน้ำมันอื่น ๆ นั้นเกิดขึ้นจากของเหล่านั้น

พล.อ.ค. มณี มหาสันตนะ เวชยันตรังสฤษฏ์ : รัฐมนตรีว่าการกระทรวง อุตสาหกรรม : ที่จริงคำที่แก้ไขนั้นเหมือนเดิมทุกประการ เหมือนพระราชบัญญัติ- เกา เวณแต่เดิมคำว่า บางพารา เข้าไปเท่านั้นไม่จำเป็นจะต้องไปแก้ไขอะไรอีก

ร.ท. ประจวบ มหาขันธ (อุดรธานี) : ฉันทขอแปรคำว่า "ซึ่งประดิษฐ์" แก้เป็น "ซึ่งกลั่น" เพราะไม่ชัด ใครเห็นควยโปรดรับรอง มีสมาชิกรับรอง

พล.อ.ค. มณี มหาสันตนะ เวชยันตรังสฤษฏ์ : รัฐมนตรีว่าการกระทรวง อุตสาหกรรม : ที่จริงก็ไม่มาจะมีปัญหาอะไรเลย คำนี้ก็ใช้นานแล้ว ที่จริงใช้ คำว่า "ประดิษฐ์" เห็นวาทกรรมดีกว่า

นายพัน สุพรรณसार (พระนครศรีอยุธยา) : คือเกี่ยวกับรัฐบาล เสนอร่างพระราชบัญญัติขึ้นมาเมื่อมานั่งประชุมแล้ว โอกาสของสมาชิกที่จะได้ ตรวจสอบหลักฐานว่าเปลี่ยนแปลงแก้ไขอย่างไรนั้นไม่มีเลย ไม่มีคำหรือคำราม่า เหมือนรัฐบาล เพราะฉะนั้นการปฏิบัติยอมจะไขว่กันบ้าง ถ้าเช่นนั้นท่านรัฐมนตรี น่าจะชี้แจงแล้วว่า คำว่า น้ำมันดินหรืออื่น ๆ นั้นมีอยู่ในกฎหมายเดิม สมาชิกจึงสงสัย และแปรญัตติไป เพราะฉะนั้นจึงใคร่ขอให้ส่งไปให้คณะกรรมการพิจารณา

เสียก่อน ถ้ารัฐบาลต้องการควน ฉันก็ไม่ขัดของอะไร เพราะฉะนั้นคำแปรญัตติของ
ฉันขอถอน

ร.ท. ประจวบ มหาชนธ (อุครธานี) : ที่ฉันแปรญัตติว่า "ประคิษฐ์"
เป็น "กลั่น" นั้น เพราะว่าประคิษฐ์กว้างขวางมากนัก ผสมกับประคิษฐ์เหมือนกัน
เพราะฉะนั้นหวังว่ารัฐบาลคงเห็นใจผู้ซึ่งคิดนាំมันขึ้น

พล.อ.ท. มณี มหาสันทนะ เวชยันตรังสฤษฏ์ : รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
อุตสาหกรรม : ที่จริงขอความนี้ก็เหมือนกันเดิม "หรือสิ่งประคิษฐ์ขึ้นจากสิ่งนั้น"
คือสิ่งดังกล่าวทำจากสิ่งเหล่านั้น หมายความว่าอย่างนั้น

นายอนุสรกรรมี พรหมประกาย (นครพนม) : ฉันขอแปรญัตติตัดคำว่า
"ไม่ว่าเกิดขึ้นโดยธรรมชาติหรือทำเอง" ออกเสีย และขอเติมคำว่า "ที่เกิดขึ้น
จากปิโตรเลียม" แทน ซึ่งฉันขอให้เหตุผลดังนี้ คือตามเหตุผลที่ประกอบร่างพระ
ราชบัญญัตินี้ก็มีว่า เพื่อให้พระราชบัญญัตินี้เข้ามามีผลเพียง พุทธศักราช ๒๔๘๖ มีความ
หมายถึงน้ำมันอื่น ๆ ที่ทำขึ้นจากยางพาราด้วย ก็เมื่อเช่นนี้แล้วจึงไม่ควรมี คำว่า
"หรือน้ำมันอื่น ๆ ไม่ว่าเกิดโดยธรรมชาติ" อย่างนี้จึงไม่ควรมี ถือน้ำมันอื่น ๆ ที่จะ
เกิดขึ้นก็ต้องเกิดขึ้นจากยางพาราตามเหตุผลนั้น

ประธานสภา ฯ : ไม่มีคนรับรองทาน ขอให้เลขาธิการสภา ฯ อานต่อไป
เลขาธิการสภา ฯ : มาตรา ๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
อุตสาหกรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ร.ท. ประจวบ มหาชนธ (อุครธานี) : เมื่อก่อนขอแปรญัตติคำว่า
"ประคิษฐ์" เป็น "กลั่น" รัฐบาลก็ยื่นคำว่า "ประคิษฐ์" เพราะฉะนั้นขอให้พิจารณา
ในเรื่องนี้ด้วย

ประธานสภา ฯ : ถ้าอย่างนั้นขอให้ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็นควรเปลี่ยนแปลง
"ประคิษฐ์" เป็น "กลั่น" ขอให้ไปรคยมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๗ คน

ประธานสภา ฯ : ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้ไปรคยมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๔๒ คน

ประธานสภา ฯ : เพราะฉะนั้นเป็นอันวางไว้ตามร่างเดิม หมดวาระ
ที่ ๒ แล้ว ต่อไปขอให้พิจารณาในวาระที่ ๓ ผู้ใดเห็นวาระร่างพระราชบัญญัตินี้ควร
ออกใช้เป็นกฎหมายได้ ขอให้ไปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภา ฯ : เป็นอันวางร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ออกประกาศใช้เป็น
กฎหมายได้

ในวาระต่อไปขอให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติกู้เงินในประเทศ พุทธศักราช
๒๔๘๕ ของรัฐบาล

บันทึก

หลักการและเหตุผล

ในการเสนอร่างพระราชบัญญัติกู้เงินในประเทศ พุทธศักราช ๒๔๘๕

หลักการ

ให้รัฐบาลมีอำนาจจัดการกู้เงินในประเทศเป็นจำนวนไม่เกินหกสิบล้านบาท

เหตุผล

เพื่อใช้เป็นทุนให้สหกรณ์ อสังการสาธารณะ และผู้ประกอบการอุตสาหกรรม
กู้ยืมเพื่อชดเชยเงินคงคลังที่ต้องจ่ายเพื่อประโยชน์แก่ชาติ ตามพระราชบัญญัติ
งบประมาณ

มาตรา ๔ การกู้เงินแต่ละประเภทให้จัดโดยวิธีออกพันธบัตรเป็นคราว ๆ ตามที่โครงการ ภายในกำหนดเวลาสี่ปี นับตั้งแต่วันออกพันธบัตร เงินกู้ประเภทนั้น ๆ ในคราวแรก

มาตรา ๕ การกู้เงินแต่ละประเภทให้รัฐบาลชำระดอกเบี้ย ในอัตราไม่เกินกว่าร้อยละ ๔ ต่อปี

มาตรา ๖ เงินแต่ละประเภทที่ได้กู้มาให้รัฐบาลจัดการไถ่ถอนคืน ภายในกำหนดเวลาต่อไปนี้

(ก) สามสิบปี สำหรับเงินกู้เพื่อสหกรณ์ (ครั้งที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๕

(ข) สามสิบปี สำหรับเงินกู้เพื่อการอุตสาหกรรม (ครั้งที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๕

(ค) สิบปี สำหรับเงินกู้เพื่อชาติ พุทธศักราช ๒๔๘๕

ทั้งนี้ นับตั้งแต่วันออกพันธบัตร เงินกู้ประเภทนั้น ๆ ในคราวแรก

มาตรา ๗ รายจ่ายในการชำระดอกเบี้ยและไถ่ถอนเงินกู้คืน ให้จ่ายจากเงินต่อไปนี้

(ก) เงินกู้เพื่อสหกรณ์ (ครั้งที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๕ และเงินกู้เพื่อการอุตสาหกรรม (ครั้งที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๕ ให้จ่ายจากดอกเบี้ยและเงินส่งคืนเงินกู้ที่กระทรวงการคลังได้รับจากเงินตามความในมาตรา ๘ หรือให้จ่ายจากเงินคงคลัง

(ข) เงินกู้เพื่อชาติ พุทธศักราช ๒๔๘๕ ให้จ่ายจากเงินคงคลัง หรือให้จ่ายจากเงินที่ตั้งไว้ในงบประมาณประจำปีเพื่อส่งคืนเงินกู้อย่างนี้

โดยเฉพาะเงินกู้เพื่อชาติ พุทธศักราช ๒๔๘๕ จะกำหนดโดยกฎกระทรวงให้เลือกรับชำระการไถ่ถอนเงินกู้เป็นทองคำแทนเงินตรา ตามราคาที่กำหนดในกฎนี้ก็ได้ แต่การกำหนดราคานั้นให้กำหนดก่อนการออกพันธบัตรในคราวแรก

มาตรา ๘ เงินแต่ละประเภทที่ได้กู้มา ให้กระทรวงการคลังมีอำนาจใช้สำหรับกิจการ ดังต่อไปนี้

(ก) เงินกู้เพื่อสหกรณ์ (ครั้งที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๕ ใช้เป็นทุนสำหรับ
ในสหกรณ์หรือธนาคารที่จัดตั้งขึ้นเพื่อสหกรณ์ กู้ ตามเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข
ที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

(ข) เงินกู้เพื่อการอุตสาหกรรม (ครั้งที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๕ ใช้เป็น
ทุนสำหรับในองค์การสาธารณหรือผู้ประกอบการอุตสาหกรรม กู้ ตามเกณฑ์ วิธีการ
และเงื่อนไขที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

(ค) เงินกู้เพื่อชาติ พุทธศักราช ๒๔๘๕ ไซชคเชยวิธีการ เงินลงคลังที่
ต้องจ่ายตามพระราชบัญญัติงบประมาณ

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราช-
บัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กล่าว
โดยเฉพาะกฎกระทรวงอาจกำหนดข้อความดังต่อไปนี้

(ก) ชนิด ชนิดราคา และลักษณะแห่งพันธบัตร เงินกู้

(ข) ราคาและวิธีการออกพันธบัตร เงินกู้

(ค) วิธีการชำระดอกเบี้ยและไถ่ถอนคืนเงินกู้

(ง) วิธีการไถ่ถอนเงินกู้เป็นทองคำแทนเงินตรา

(จ) ค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายที่จะให้แก่ธนาคารแห่งประเทศไทย ใน
กรณีให้ธนาคารนั้นออกและจัดการเงินกู้ ตามความในพระราชบัญญัติธนาคารแห่ง
ประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

.....
.....

พล.ท. เภา เพียรเลิศ บริภัณฑ์ยุทธกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
 รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติกู้เงินในประเทศ พุทธศักราช ๒๔๕๕ โดยมี
 หลักการ คือ ให้รัฐบาลมีอำนาจจัดการกู้เงินในประเทศ เป็นจำนวนไม่เกินหกสิบล้าน
 ล้านบาท เหตุผล เพื่อใช้เป็นทุนให้สหกรณ์ ออกรักษาสาธารณ และผู้ประกอบการ
 การอุตสาหกรรมกู้ กับเพื่อชดเชยเงินคงคลังที่ต้องจ่ายเพื่อประโยชน์แก่ชาติ ตาม
 พระราชบัญญัติงบประมาณ

กระทรวงการคลังขอชี้แจงประกอบ คือร่างพระราชบัญญัติกู้เงินภายในประ
 เทศฉบับก่อนนั้นจะได้ออกในครั้งที่ ๑๖ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๕๖ แต่โดยที่
 มีเหตุยลว่า เงินบางประเภทซึ่งได้ไปตามพระราชบัญญัติฉบับเดิมนั้น ได้ลดน้อย
 ถอยลง และบางประเภทหมดลงแล้ว เพราะฉะนั้น รัฐบาลจึงได้เสนอร่างพระ
 ราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้นมา เงินกู้เพื่อสหกรณ์ซึ่งได้ไปตามพระราชบัญญัติเก่านั้นรัฐบาล
 ขอชี้แจงว่าการสหกรณ์ได้เจริญขึ้นเป็นอันมาก เงินกู้ ๒๐ ล้านบาท เพื่อสหกรณ์จัด
 ทำไปนั้น ได้ไปแล้วเป็นจำนวนถึง ๑๙ ล้านบาท ยังจะเหลือไปเพียง ๓ ล้าน
 บาทเท่านั้น และผลประโยชน์ซึ่งที่สหกรณ์ดำเนินงานนั้น เป็นผลดีเยี่ยม รัฐบาลขอ
 ชี้แจงได้ว่าดอกเบียในนี้หนึ่ง ๆ ซึ่งสหกรณ์ไปนั้นได้สงไชยบริบูรณ์ และยังมีเงินที่
 จะส่งคืนและดอกก่อนกำหนดควยชำระไป แม้จะกู้เงินเพิ่มอีก ๑๒ ล้านบาท เป็น
 จำนวน ๓๒ ล้านบาทในต่อไป ๓๐ ปีก็ดี สหกรณ์ก็สามารถที่จะส่งคืนและดอกเกิน
 กว่าความต้องการควยชำระไป นับว่าการสหกรณ์นั้นเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง และ
 ได้ผลในทางกุเป็นอันมาก

เงินกู้เพื่ออุตสาหกรรมนั้น รัฐบาลได้กู้ตามพระราชบัญญัติเก่า ๒๐ ล้านบาท
 ในขณะนี้ได้ใช้ไปหมดแล้ว นอกจากนั้นยังต้องส่งเสริมอุตสาหกรรมให้เจริญรวด
 เร็วขึ้น โดยต้องยืมเงินคงคลังมาใช้ไปก่อนเป็นจำนวน ๑๐ ล้านบาทเพราะฉะนั้น
 จึงต้องเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้นมาเพื่อกู้เงิน เพื่อการอุตสาหกรรมอีกประ
 เภทหนึ่ง เพื่อสงไชยเงินจำนวน ๑๐ ล้านบาท ซึ่งขณะนี้รัฐบาลต้องการใช้เงิน
 คงคลัง เป็นจำนวนมาก

เงินกู้ก็ประเภทหนึ่งสำหรับพระราชบัญญัตินี้ก็คือเงินกู้เพื่อชาติ ทั้งนี้เพื่อ

ใช้จ่าย ซึ่งถ้าหากว่ารัฐบาลต้องการใช้เงินคงคลังเป็นจำนวนมาก และไม่มีเงินพอจ่ายจึงต้องกู้ จึงได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้นมา

นายพูนเทศ กาญจนเสริม (ศรีสะเกษ) ตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ฉันไม่คัดค้านในเรื่องหลักการ แต่ฉันสงสัยในวิธีการที่รัฐบาลจะจัดทำ โดยเฉพาะคือพระราชบัญญัตินี้ให้รัฐบาลมีอำนาจออกพันธบัตรกู้เงินจากราษฎรในประเทศไทยฉันสงสัยในวิธีการซึ่งรัฐบาลทำ คือวิธีขายพันธบัตรนั้น รัฐบาลจะมีวิธีขายบ้างหรือไม่ โดยตรงหรือทางอ้อมบ้างหรือไม่ เหตุที่ฉันวิตกในเรื่องนี้ ก็เนื่องจากเราทราบอยู่แล้วว่าราษฎรปัจจุบันนี้ยากจนมาก รายได้ที่เขาควรจะได้ในเวลานี้ก็มีไม่เพียงพอเครื่องอุปโภคบริโภคทั้งหลายก็มีราคาแพงเป็นอันมาก และการกู้เงินจำนวนถึง ๖๐ ล้านบาท ฉันอยากจะขอเรียนถามรัฐบาลว่า รัฐบาลจะมีวิธีการบังคับทางอ้อมบ้างหรือไม่ สงสัยเพียงเท่านี้

พล.ต. เภา เพียรเลิศ บริษัทเงินทุนกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รัฐบาลไม่มีความประสงค์ในขณะนี้ที่จะบังคับราษฎรให้ทองเอาเงินมาให้ เพราะเหตุว่ารัฐบาลได้พิจารณาแล้วว่า โดยทางประนีประนอมโดยทางอ้อมโยนชนิดนี้แล้ว รัฐบาลเคยทำงานสำเร็จมาแล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งเงินกู้ตามพระราชบัญญัติฉบับก่อนจำนวน ๖๐ ล้านบาทนั้นก็ไม่มีองค์การต่าง ๆ ตลอดจนประชาชนใครรวมมือจนเป็นผลสำเร็จมาแล้ว นอกจากนั้นรัฐบาลก็คิดว่า ถ้าใช้วิธีกดเบ็ดคือโดยวิธีให้ราษฎร เห็นความจำเป็นของประเทศชาติ และประกอบกับให้ผลประโยชน์แก่ผู้มีเงินทุนมากที่จะเอามาให้รัฐบาลกู้ได้แล้ว รัฐบาลจะปฏิบัติตามนั้นดีกว่า

ร.ท. อุศ นิตยสุทธิ (นครราชสีมา) ตามที่รัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติกู้เงินในประเทศมานี้ ฉันยังมีความเห็นที่ยังไม่เห็นด้วยกับหลักการของรัฐบาล คือหลักการรัฐบาลขอกู้เพียง ๖๐ ล้านบาท ฉันอยากจะให้รัฐบาลกู้สัก ๑๐๐ ล้านบาท ทั้งนี้เพราะเหตุว่า ตามเหตุผลที่รัฐบาลแสดงออกมานั้นเป็นการลงทุนเพื่อการสาธารณสุข ซึ่งการสาธารณสุขนี้ฉันยังเห็นว่าอีกหลายสาขาเป็นต้นว่า การชลประทาน รัฐบาลทำไมจึงไม่คิดถึงสาขานี้บ้าง เราด้วยกันอยู่แล้วว่าประชาชนชาวไทยของเราส่วนมากก็มีอาชีพในการทำนา การเพาะปลูก

พลเมืองเรามีประมาณ ๑๔ ล้านคน เกือบ ๑๐ ล้านคนทำนา การทำนาของเรา
 ใต้อาศัยธรรมชาติ ถ้าปีไหนหนึ่งฝนฟ้าก็ไต่หน้ามาทำนา อย่างปีที่แล้งมา เราก็
 ออกข้าวกันตั้งหลายจังหวัด และนอกจากนั้นการอาศัยธรรมชาติในการทำนาก็เป็น
 ผลร้ายตั้งกลาวแล้วก็ยังมีผลอีกทางหนึ่งคือทางบริโกลค น้ำบริโกลคตามท้องดินบาง
 แห่งไม่มี ถึงกับต้องทำน้ำรับประทาน อย่างเช่นจังหวัดบุรีรัมย์เป็นต้น หรือ
 จังหวัดนครราชสีมาที่มีหลายอำเภอ ในหน้าแล้งของเอาเกี่ยวไปเอาน้ำตั้ง
 ๒๐ - ๓๐ เส้น เมื่อการชลประทานเป็นของสำคัญเช่นนี้ ทำไมรัฐบาลจึงไม่
 พิจารณาในด้านชลประทานซึ่งเป็นองค์การสาธารณะบ้าง ฉันทเชื่อว่าราษฎรอีก
 หลายล้านคนคงจะพอใจ ถ้าหากว่ารัฐบาลอุยเงินมาทำประโยชน์เฉพาะหน้า ให้
 เขามีน้ำกินมีน้ำใช้เพื่อให้พอเพาะปลูก ในภาคอีสานมีพลเมือง ๕ ล้านคน ถ้า
 รัฐบาลต้องการอีก ๕๐ ล้านคน ก็คนละ ๘ บาทเท่านั้น คนละ ๘ บาทนี้เชื่อว่า
 ราษฎรพอใจ เพราะอะไร เงินที่รัฐบาลอุยไปก็ทำประโยชน์ให้ ไต่ดอกเบี้ยแล้ว
 ยังไต่หน้ามาทำไร่นาอีก เหตุไฉนรัฐบาลจึงไม่คำนึงถึงองค์การนี้บ้าง เมื่อ
 องค์การนี้บริบูรณ์แล้ว ภาษีของรัฐบาลที่จะไต่ขึ้นไม่คงสงสัยว่าจะดีขึ้นและภาษี
 ที่ค้างอยู่ก็จะเก็บได้ เมื่อราษฎรของเราทำไร่นาไต่ผล มีเงินเสียภาษีให้
 รัฐบาล การแต่งบ้านแต่งเรือนและความสวยงามที่รัฐบาลประกาศอยู่ทุกวันนี้ไม่
 คงสงสัย เมื่อราษฎรของเราทำมาหากินดีขึ้นก็จะคงสวยงามไปเองโดย
 ที่รัฐบาลไม่ต้องลำบากในการโฆษณามากนัก ภาษีชาชอกของเราจะเก็บได้มาก
 ขึ้น เมื่อชาวปลานบริบูรณ์ เพราะฉะนั้นฉันอยากวิงวอนให้รัฐบาลถอนร่างพระราช
 มัญญัติฉบับนี้ไป แล้วเสนออุยมาให้เต็มร้อยล้านบาท

พล.ต. เกา เพียรเลิศ บริรักษ์พิบูลย์กิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 การคลัง : ที่จริงสมความประสงค์ของท่านแล้ว คือที่ท่านขอเสนอให้รัฐบาล
 ฎุรอยล้านบาทนั้น รัฐบาลก็อยากจะฎุหออก แต่ก็ตงดูความสามารถของพวกเรา
 เพราะว่ความสามารถของท่านจะดูไต่จากชนบัตร์ที่ออกไซ้ไปแล้ว แต่อย่างนั้นท่าน
 ยังบอกว่ามากเสียแล้วสำหรับบางท่าน เพราะฉะนั้นที่จะฎุรอยล้านบาทนั้นจะตง
 ดูความสามารถกับเหตุผลที่รัฐบาลออกชนบัตร์ไป ที่ท่านเป็นห่วงเป็นไยในเรื่อง

ชลประทานนั้น ท่านไม่ตองเป็นห่วงเป็นใยไปหรอก รัฐบาลได้เสนอมมาแล้วคือ ๓๐ ล้านบาท ประเภท ค. เงินกู้เพื่อชาติ เงินประเภทนี้ก็ใช้แทนเงินคงคลัง และทุกครั้งที่รัฐบาลเสนอพระราชบัญญัติมา ได้แยกประเภทให้เห็นแล้วว่า งบประมาณประจำปีก็งบประมาณพิเศษ งบประมาณพิเศษได้ตกลงไว้แล้วว่าเป็นการบำรุงชลประทานบำรุงถนน อะไรก็อะไร เงินประเภทนี้อามาจากไหน ก็เงินคงคลังทั้งนั้น

นายเปี่ยม บุญยโชติ (นครศรีธรรมราช) : ดูเหมือนการกู้เงินนี้ดูมา ๒ ครั้งแล้ว การกู้ ๒ ครั้งนั้นรัฐบาลได้ดูมาชั่วระยะเวลาเล็กน้อย มีคนเอาเงินไปใหญ่เหลือความต้องการของรัฐบาล รัฐบาลเคยบอกไว้ว่าเต็มจำนวนแล้ว ก็เมื่อรัฐบาลต้องการให้ราษฎรใหญ่เงินอยู่เช่นนี้ เหตุใดจึงมาบีบรัดเอาเพียง ๒๐ ล้านบาทเท่านั้น ควรจะเพิ่มขึ้นให้เต็มร้อยล้านบาท เพื่อราษฎรจะได้สนองความต้องการของรัฐบาล ยังมีราษฎรจำนวนมากที่ประสงค์จะให้กู้เงิน รัฐบาลบอกว่าเต็มเสียแล้ว จึงเห็นว่าควรจะคืนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไป แล้วร่างมาร้อยล้านบาทตามที่ผู้แทนนครราชสีมาเสนอ ฉะนั้นเห็นเป็นการเหมาะสมอย่างยิ่ง

พล.ต. เกา เพียรเลิศ บริษัทยุทธกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง : ท่านเข้าใจผิด คือฉันอยากจะชี้แจงว่า เงินที่ท่านบอกว่าได้ไปแล้วครั้งนั้นเป็นความจริง แต่รัฐบาลได้เล็งเห็นแล้ว เงินกู้เพื่อชาติ บัทรช่วยชาติที่ออกไปแล้วเป็นจำนวนประมาณ ๑๐ ล้านบาท แต่ฉันได้รับเงินกู้เพียง ๒ - ๓ แสนบาทเท่านั้น เงิน ๒๐ ล้านบาทที่ฉันคำนวณตามกฎหมายนี้ คำนวณตามความสามารถและประกอบด้วยพฤติการณ์ที่ได้ทำมาแล้ว ท่านจะเห็นได้ว่าเงิน ๒๐ ล้านบาทตามพระราชบัญญัติฉบับเก่านั้น ฉันทได้จากคลังออมสิน องค์การสาธารณและองค์การต่าง ๆ จากประชาชน ได้มาเพียง ๑.๕ เปอร์เซ็นต์เท่านั้น ฉันทจึงไม่กล้าทำมา ถ้าหากว่าเราเห็นความสามารถของประชาชนที่จะใหญ่ได้ ๒๐๐ ล้านบาทเช่นนี้ รัฐบาลก็ยินดีจะเสนอมายหลัง

นายเชมชาติ บุญยรัตพันธุ์ (ร้อยเอ็ด) : ฉันทเกิดความสงสัยขึ้น

ในปัญหาข้อ ข. กับ ค. คือสำหรับข้อ ก. รัฐบาลชี้แจงว่าการกู้ครั้งแรกกับครั้งนี้
ได้ใช้เพื่อการสหกรณ์และโดยลดี เงินต้นกับดอกเบี้ยได้รับใช้เป็นอันมาก แต่
สำหรับข้อ ข. การกู้เงินเพื่อการอุตสาหกรรม โรงงานอุตสาหกรรม หรือการ
ก่อสร้างอุตสาหกรรมเราได้อะไรเป็นผลดีเกิดขึ้นอย่างเห็นตามบ้าง และเงินต้น
ดอกเบี้ยที่ได้รับคืนจากการอุตสาหกรรมนี้เป็นที่พอใจหรือไม่ หรือเงินทุนนั้นหายไป
กับการอุตสาหกรรมแล้ว

สวนข้อ ค. นั้น ฉันมีความสงสัย กู้เงินมาใช้เงินคงคลังนั้นกู้ยืมอย่างไรกัน
ตามธรรมดาเรากู้เงินไปแล้ว เราไปให้คนอื่นโดยเราเสียดอกเบี้ยแทน เช่นนี้
ฉันไม่เข้าใจ การกู้เงินรัฐบาลได้แดงว่าในการอุตสาหกรรมใช้ประมาณ ๑๐
ล้านบาท การอุตสาหกรรมคงจะกู้เงินคงคลัง รัฐบาลต้องเสียดอกเบี้ย ที่รัฐบาล
จะไปกู้เงินมาใช้เงินคงคลัง ก็ต้องเสียดอกเบี้ย แล้วดอกเบี้ยเงินนี้ก็มาเก็บไว้
เฉย ๆ ฉันไม่เข้าใจวิธีการเช่นนี้ กู้เพื่อไปลงทุนอย่างนั้นอย่างนี้ ซึ่งเราอาจจะ
ทำได้โดยเสนองบประมาณมาเป็นพิเศษ เช่นกู้เงินเพื่อการชลประทาน ๑๐ ล้าน
บาท แทนที่จะเอาจากเงินคงคลัง แต่ว่าการที่จะมากู้เงินเพื่อใช้เป็นทุน เสียดอก
เบี้ยเช่นนี้ ฉันไม่เข้าใจ จึงกราบเรียนถามสำหรับปัญหาข้อ ข. ว่าการ
อุตสาหกรรมเกิดผลเพียงไร กับข้อ ค. ว่าวิธีกู้เงินเช่นนี้เป็นผลดีจริงหรือ

พล.ต. เภา เพียรเลิศ บริภัณฑ์ยุทธกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
ฉันลืมกล่าวถึงอุตสาหกรรมเป็นรายละเอียดย อุตสาหกรรมที่กู้ไปแล้วนั้นโดยลดีเป็น
ที่สมควรประสงค์ เงินต้นและดอกเบี้ยส่วนมากที่สุดได้รับตรงตามเวลา ส่วนใน
ข้อ ค. ที่ท่านสงสัยเงินกู้เพื่อชาติ ได้เอาไปใช้เงินคงคลัง ก็เป็นอย่างนี้เงินกู้
เพื่อการอุตสาหกรรมเราทำได้เพียง ๒๐ ล้านบาท คราวนี้เนื่องด้วยเหตุการณ์
เป็นมาแล้ว การอุตสาหกรรมเราจะต้องส่งเสริมให้ลลคปลลคไปรงมากขึ้น
รัฐบาลจึงได้ใหญ่ไป คราวนี้กู้ไปเกินกว่า ๒๐ ล้านบาท จะเอาที่ไหนกู้ก็ ก้ต้อง
เอาเงินคงคลังใหญ่ก่อน ที่อุตสาหกรรมนั้นไม่ใช่รัฐบาลเสียดอกเบี้ยแทน คือ
องค์การต่าง ๆ ที่เขาไปนั้นก็ต้องเสียดอกเบี้ยและเงินต้นคืนเอง

ร.ท. ประจวบ มหาพันธ์ (อุตรธานี) : ในการที่รัฐบาลเสนอร่าง

พระราชบัญญัติกู้เงินในประเทศนั้น ฉะนั้นมีข้อข้องใจ แต่ขอฝากข้อสังเกตไว้ว่า การกู้เงินนั้นจะเห็นได้ว่าการออกพันธบัตรคราวที่แล้ว ทำให้ประชาชนเดือดร้อนมาก สมมติว่าเขาซื้อบัตรช่วยชาติ ๑๐ บาท กว่าจะได้ดอกเบี้ยอีก ๑๐ ปี แต่เขาต้องไปขายเพียง ๖ บาทเท่านั้น โดยคหบดีไซ้บังคับซื้อจากผู้ที่ไม่มีอะไรมากนัก เมื่อเป็นเช่นนี้ขอฝากความสังเกตไว้กับรัฐบาลว่า ขอให้ขายกับคหบดีจริง ๆ

ค. สงวน พยุงพงศ์ (ปราจีนบุรี) ฉันทของใจพระราชบัญญัตินี้ บางประการซึ่งใครจะเรียนถามขอของใจต่อท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ตามมาตรา ๔ ว่าการกู้เงินแต่ละประเภทให้รัฐบาลชำระดอกเบี้ยอัตราไม่เกินร้อยละ ๔ ต่อปี ซึ่งมีข้อเกี่ยวพันถึงข้อ ๔ ก. ในเรื่องการจัดสรรหนี้ซึ่งท่านรัฐมนตรีแถลงว่า การเงินเป็นไปด้วยดีและเรียบรายนั้นเป็นของธรรมดา เพราะเหตุว่าสมาชิกสหกรณ์ต่าง ๆ จะรับเงินได้ จำเป็นจะต้องเอานามาเป็นประกัน ถ้าหากว่าไม่ชำระเงินก็ฟ้องร้องได้ ปัญหาที่ว่าดอกเบี้ยตามมาตรา ๔ เพียงร้อยละ ๔ ครั้งต่อปี ทั้งฉันทได้ตั้งกระทู้ถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรราธิการเมื่อก่อนว่า สหกรณ์กู้เงินไปแล้วไปให้สมาชิกถึงร้อยละ ๔ ส่วนในนี้ไปเพียงร้อยละ ๔ ครั้งต่อปีเท่านั้น ทั้งนี้จะเห็นได้ว่า การที่รัฐบาลเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้มาเพื่อริบเอาเงินจากสหกรณ์เป็นรายใหม่มากขึ้น เช่นนี้ฉันทสงสัยว่าการช่วยสหกรณ์ให้ชานามีฐานะดีเช่นนี้ต้องเสียดอกเบี้ยแพง และไม่ทราบว่านโยบายต่อไปที่จะทำกับสหกรณ์ คือขอกู้อีกแล้วไม่ทราบว่าจะไปเพิ่มดอกเบี้ยสักแค่ไหน ขอฉันทเคยถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมาแล้ว การที่เสนอเช่นนี้จะมีการนโยบายไปขึ้นดอกเบี้ยแก่สมาชิกสหกรณ์ให้สูงขึ้นอีก เช่นนั้นหรือไม่

พล.ต. เกา เพียรเลิศ บริษัทวิทยุทศกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เงินกู้สำหรับสหกรณ์คราวนี้กับคราวก่อนนี้เหมือนกัน ดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๔ ครั้งต่อปี และรัฐบาลตกลงกับกระทรวงเกษตรราธิการที่จะให้กู้ไป ส่วนสหกรณ์จะใหญ่สักเท่าไรนั้น เขาก็ไปคิดเอา เพราะเหตุว่าตอนนั้นไม่เกี่ยวกับกระทรวงการคลัง

นายเฉลา เตาฉานนท์ (ตราด) . . . ตามที่รัฐบาลเสนอพระราชบัญญัติ
 กู้เงิน ๖๐ ล้านบาทมายังสภายุแทนราษฎรนี้ ในหลักการนั้นฉันไม่มีความข้องใจ
 ประการใด แต่มีความสงสัยในเรื่องความสามารถที่จะกู้จากราษฎร-ภายในประ-
 เทศถึง ๖๐ ล้านบาทว่า รัฐบาลจะมีความสามารถหาเงิน ๖๐ ล้านบาทมาได้
 หรือไม่ ในเรื่องนี้ฉันมีความเห็นตรงกันข้ามกับที่ท่านสมาชิกจะให้รัฐบาลกู้เงิน
 มากกว่านั้น ในการที่รัฐบาลเสนอกู้เงิน ๖๐ ล้านบาทมานี้ ฉันเข้าใจว่าอาจจะ
 ได้เงินมาไม่ครบตามจำนวน ๖๐ ล้านบาทเสียด้วยซ้ำไป เพราะเหตุว่าเบื้องต้น
 ท่านรัฐมนตรีแถลงแล้วว่า เมื่อครั้งกู้เงินเพื่อชาติจำนวน ๑๐ ล้านบาท มีผู้ขอ
 บัตรช่วยชาติเพียง ๓ แสนบาทเท่านั้นเอง นี้แสดงให้เห็นว่า การชอกู้เงินเพื่อ
 ชาตินั้นก็ไม่ได้ผลสมหมายประการใด ที่นี้ถึง ๖๐ ล้านบาท สงสัยว่าจะได้มาด้วย
 ประการใด อีกประการหนึ่งการกู้แยกอน ๆ รัฐบาลไถถอนเงินคืนนั้น รัฐบาล
 ก็ได้ไถถอนโดยวิธีจ่ายเงินตรา แต่ในพระราชบัญญัติที่เสนอมานี้มีวิธีการอีก-
 อย่างหนึ่ง รัฐบาลจะไถถอนโดยวิธีให้ทองคำแทน วิธีการให้ทองคำนั้นแสดงให้เห็น
 เห็นว่ารัฐบาลไทยเรามีทองคำมากกระนั้นหรือ หรือประการใด ที่จะให้มีการใช้
 ทองคำแทนตนเงิน ฉันมีความสงสัยดังกล่าวแล้ว ขอให้รัฐบาลแถลงให้ทราบด้วย

พล.ท. เปา เพียรเลิศ บริษัทหุททกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
 ที่จริงก็เขียนไว้ในพระราชบัญญัตินี้เป็นความอย่างนั้น ประเภท ก. เงินกู้เพื่อ
 ชาตินี้ได้พยายามอยากจะให้ประชาชนเลื่อมใสมากขึ้น เพราะฉะนั้นเราจึงลด
 ระยะคืนตนเงินเป็น ๑๐ ปีเท่านั้น แทนที่จะเป็น ๓๐ ปี และนอกจากนั้นก็เขียน
 ไว้ให้กว้าง ถ้าหากว่ามีความจำเป็นที่จะกู้ไม่ได้ สำหรับ ๓๐ ล้านบาท ก็ใช้คืน
 เป็นทองคำได้ตามราคาที่รัฐบาลจะได้อำหนดต่อไป แต่อาจจะไม่ใช่ทองคำก็ได้
 แล้วแต่ความจำเป็น ในเรื่องความสามารถนั้นรัฐบาลรับรองเพราะเหตุว่าเรื่อง
 กู้เงินคราวนี้มีระยะเวลาถึง ๔ ปี ใน ๖๐ ล้านบาท ๔ ปีก็คิดปานกลางว่า ปีละ
 ๑๕ ล้านบาท ขณะนี้เท่าที่เห็นตัวเลขพอจะทำได้

นายพัน สุพรรณสาร (พระนครศรีอยุธยา) . . . ในการกู้เงินมาเพื่อ
 บำรุงประโยชน์สาธารณะของประเทศนั้น ถ้าพูดในแง่ประโยชน์ก็รู้สึกว่ามีท่านผู้

แทนผู้มีเกียรติต้องการเป็นอย่างมาก ฉันเองก็รู้สึกว่าเป็นเช่นนั้น แต่เท่าที่สภา ฯ
 เราได้มานพระราชบัญญัติเงินไปแล้ว ฉันรู้สึกหนักใจถึงฐานะของประเทศไทยใน
 อนาคต คือเราได้เงินไปคราวหนึ่งเมื่อ พ.ศ. ละไรฉันจำไม่ได้ ราว ๒๐ ล้าน
 บาท และเงินกู้เพื่อช่วยชาติ ๑๐ ล้านบาท เมื่อเวลานั้นเราผ่านพระราชบัญญัติ
 เงินภายนอกประเทศ ๒๐๐ ล้านบาท วันนี้อีก ๒๐ ล้านบาท รวมเป็นเงิน ๓๒๐
 ล้านบาท ฉะนั้นใครจะเปรียบเทียบว่า ครอบครัวยุคหนึ่งก็ตามหรือประเทศก็ตาม ที่มี
 หนี้สินมากเช่นนี้ ฐานะของครอบครัวหรือของประเทศจะเป็นอย่างไรบ้าง ฉันทมี
 ความวิตกเป็นห่วงไม่ในแง่นี้ประการหนึ่ง อีกประการหนึ่ง การกู้เงินโดยวิธีนี้
 คือส่งคืนโดยเวลาช้า ๆ เช่นนี้ยอมจะกระทบกระเทือนถึงบุคคลรุ่นหลัง หาก
 ว่าการอุตสาหกรรมก็ดี การงานต่าง ๆ ที่จะไปทำนั้นก็ไม่เป็นผลแล้ว คนรุ่นหลัง
 จะได้รับภาระหนี้หนักก็เป็นได้ รัฐบาลจะรับรองได้หรือไม่จะเป็นภาระแก่อนุ
 ชนรุ่นหลัง ถ้าหากว่ารัฐบาลชုชุนออกไปแล้วบุคคลอื่นเข้ามา ก็กิจการไม่สามารถไม่
 อาจจะทำต่อไปตามความมุ่งหมายนี้แล้ว หนี้สินรายนี้จะหมักหมมอยู่กับประเทศ เมื่อ
 หาเงินใช้ไม่ทันแล้วจะต้องมีการขึ้นภาษีเพื่อนำเงินส่งคืนเงินของราษฎร เพราะ
 ฉะนั้นในฐานะที่ประเทศต้องเป็นหนี้เขาถึง ๓๒๐ ล้านบาทเช่นนี้ ไม่ใช่ว่าเป็นของ
 ที่ปลอดภัยนัก แต่ทั้งนี้สุดแล้วแต่ความสามารถของคณะรัฐบาล คณะรัฐบาลอาจจะ
 เอาไปหมุนให้โตกว่านี้ขึ้น มีเงินเหลือส่งใช้คืนเงินก็เป็นได้ แต่ในหลักการกู้เงิน
 นั้น ถ้าไม่จำเป็นแล้วไมนาจะกระทำใหม่มากมายนัก เปรียบความแล้วเหมือน
 ครอบครัวหนึ่งที่มีหนี้สินพันตัว อาจจะต้องประสบอุปสรรคต่าง ๆ ถ้ารัฐบาลไม่
 สามารถจะผ่านอุปสรรคไปได้แล้ว คือการหมุนเงินไม่คืนแล้ว ประเทศอาจจะได้รับ
 ความกระทบกระเทือนเป็นอย่างยิ่ง อย่างพอลาคคนหนึ่งกู้เงินมาลงทุนโดยคิดว่าจะ
 โตกำไร แต่เมื่ออายุขาดทุนแล้วจะเป็นอย่างไร ถ้าเป็นบุคคลล้มละลาย แต่ประ
 เทศแล้วลมไม่ลง จะต้องหาวิธีเพิ่มภาษีเพื่อเอาภาษีตามที่ทำนายแทนราษฎรจังหวัด
 ต่าง ๆ คิดว่าถูกรอยล้านบาทจะได้เอาไปบำรุง จริงอยู่เอาไปบำรุงนั้น ถ้าเกิดเป็น
 ผลที่ดี แต่ถาไม่เกิดผล ทวนคิดหรือไม่ว่าผลจะเกิดแก่ประเทศอย่างไร ขอให้
 มองไกล ๆ ไปหน่อย เพราะเหตุวาระระยะเวลาการกู้เงินถึง ๓๐ ปี ถ้าหากว่าการกู้เงินไม่

เป็นผล ฐานะของประเทศจะประสบอุปสรรคอย่างร้ายแรงแล้วความทุกข์ยากจะตก
 อยู่แก่ใคร ก็อยู่แก่ประชาชน แต่อย่างไรก็ตามพระรัฐบาลชุดนี้สภา ฯ ก็โถมอบความ
 ไว้วางใจไปแล้ว เชื่อว่าคงจะพ้นฝ่าอุปสรรคไปด้วยดี แต่ฉันขอฝากความสังเกตไว้
 ด้วยในการปฏิบัติงาน หากว่าการกู้เงินล้มเหลวอยู่เรื่อย ๆ ไปแล้ว สงสัยว่าจะทำ
 ความลำบากขึ้นในอนาคต

พล.ต. เกา เพียรเลิศ บริษัทวิทยุทหกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
 จินตนาการของท่านจะเป็นห่วงเหมือนกัน ฉันได้เคยอภิปรายมาแล้วเมื่อก่อนว่า ฐานะ
 เงินกู้แต่ละประเภทนั้นเป็นอย่างไร รัฐบาลยืนยันไว้ว่าการสหกรณ์ที่กู้ไปแล้วนั้น ปี
 หนึ่งขณะนี้ส่งดอกเบี้ยกับตนเงินถึง ๑๑.๓ เปอร์เซ็นต์ นับว่าเป็นผลดีเหลือเกิน
 และเฉพาะเงิน ๒๐ ล้านบาทที่สหกรณ์กู้ยืมเวลานี้ จะต้องส่งตนเงินและดอกเบี้ย
 เพียง ๖.๖ เปอร์เซ็นต์เท่านั้น เพราะฉะนั้นในเรื่องสหกรณ์แล้ว แน่แน่นอนที่สุดที่
 ปรากฏอยู่ในบันทึกนี้

ในเรื่องอุตสาหกรรมแล้ว จนบันทึกนี้ก็ไม่ปรากฏว่าไม่มีข้อมกพร่องอย่างใดการ
 ใช้นเงินและดอกเบี้ยได้ดำเนินไปอย่างเรียบร้อย นอกจากการอุตสาหกรรมบาง
 อย่างที่กู้ไปแล้วต้องชะงักลง เพราะการสงครามคราวนี้ และที่เดินไปไม่ได้นั้น
 เพราะว่าเครื่องจักรที่ข้อมมาครั้งก่อนนั้นยังเดินไม่ได้ และจะหาเครื่องจักรเพิ่มเติม
 ก็ไม่ได้ ที่นี้เราก็ขอมปรนที่รัฐบาลจะเอาเงินรายนี้ไปให้คนอื่น เขากู้เพื่อส่งดอกเบี้ย
 และตนเงินแทนที่รัฐบาลจะต้องส่ง

นอกจากนั้นก็ยังมีในเรื่องขอ ค. เงินกู้เพื่อชาติ เงินกู้เพื่อชาตินี้เป็นจำนวน
 ๓๐ ล้านบาทก็จริง แต่ทว่าถ้าไม่จำเป็นแล้วรัฐบาลก็ยังไม่จำเป็นจะต้องขอ เพราะ
 เหตุว่าให้อำนาจไว้ตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ ๕ ปี ถ้าไม่จำเป็นรัฐบาลก็ไม่อยากกู้

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ (อุบลราชธานี) : ในการพิจารณาร่างพระ
 ราชบัญญัติฉบับนี้ เราควรจะแยกพิจารณาเป็น ๒ ประการ คือ ประการ ๑ ใน
 เรื่องหลักการในการร่างกฎหมาย กับอีกประการหนึ่งในเรื่องหลักการของพระราช
 บัญญัติ สภา ฯ นี้ได้เคยอนุมัติให้รัฐบาลกู้เงินเพื่อสหกรณ์ กู้เงินเพื่ออุตสาหกรรม
 และเงินกู้เพื่อชาติมาครั้งละคราว ในเรื่องวิธีการร่างนั้น สภา ฯ นี้ได้อนุมัติให้

รัฐบาลผ่านกฎหมายแยกเป็นวิธีการละฉับบี คือเรามีเงินกู้เพื่อสหกรณ์ฉับบีหนึ่ง กู้ไป
 ในราวหลายปีมาแล้วราว ๓๐ ล้านบาท และมีเงินกู้เพื่ออุตสาหกรรมฉับบีหนึ่ง เงิน
 กู้เพื่อชาติฉับบีหนึ่ง แยกเป็นคนละฉับบี ในวิธีการทั้ง ๓ พระราชบัญญัติที่เราได้มาน
 ไปแล้วนั้น รายละเอียดของพระราชบัญญัติอาจจะแตกต่างกันบ้างในส่วนปลีกย่อยแต่
 ในหลักการนั้นเหมือนกัน อันสภา ฯ เราได้ถือวิธีการปฏิบัติมาเช่นนั้นแล้ว ครั้นมา
 บัดนี้รัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติกู้เงินในประเทศขึ้นมา โดยรวมการกู้เพื่อ
 สหกรณ์เพื่ออุตสาหกรรม และเพื่อชาติไว้ในพระราชบัญญัติฉับบีเดียว ถ้าสภา ฯ นี้
 จะรับหลักการพระราชบัญญัติฉับบีนี้ไปแล้ว ฉับบีที่ว่าสภา ฯ คงจะไม่ถือหลักอะไร
 เป็นเครื่องยึดเหนี่ยว คือในชั้น ๑ เมื่อเราจะทำอย่างหนึ่งเราก็ทำไปตามที่เราได้
 กระทำมาแล้ว ครั้นจะทำในลักษณะเดียวกันนั้นเราเปลี่ยนวิธีการเสียใหม่ และยัง
 ไม่แน่ว่าเมื่อเราจะทำพระราชบัญญัติในรูปแบบนี้อีกจะกลับไปในวิธีเดิมหรือจะคงในรูปแบบ
 วิธีการเช่นนี้ฉับบีได้เห็นหลายคราวมาแล้วว่า วิธีการที่เราได้ทำมาอย่างนี้แล้ว
 ภายหลังก็เปลี่ยนแปลงไป เพราะฉะนั้นฉับบีจึงเห็นว่าสภา ฯ นี้ไม่ควรจะรับพระ
 ราชบัญญัติกู้เงินในประเทศนี้ไว้พิจารณา นี้ในส่วนหลักของการร่างพระราชบัญญัติ
 ควรจะถอนไป แล้วเสนอมาในรูปแบบเงินกู้เพื่อสหกรณ์ (ฉับบีที่ ๒) อีกฉับบีหนึ่งก็เป็น
 เงินกู้เพื่ออุตสาหกรรม อีกฉับบีหนึ่งเงินกู้เพื่อชาติ (ฉับบีที่ ๒) ในการพิจารณาร่าง
 พระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉับบีเราก็มีข้อโต้แย้งผิดแผกแตกต่างกันไป ในเรื่องเงินกู้
 เพื่อสหกรณ์หรือเพื่ออุตสาหกรรมนั้น ถึงแม้ว่าประเทศจะออกมาเป็นเงินรายจ่าย ที่จะ
 ต้องลงทุน โดยปกติประเทศไม่ค่อยจะได้รับการระมากนัก ดังที่สมาชิกผู้แทนอุษยา
 ข่งใจนั้น บัญหาในเรื่องเงินกู้เพื่อสหกรณ์และอุตสาหกรรมนั้น ภาวะของประเทศก็
 ยอมลดน้อยลง เงินกู้เพื่อสหกรณ์นั้นเราได้รับมาแล้วก็จ่ายไปให้สหกรณ์ และ
 สมาชิกของสหกรณ์นั้นก็ยอมรับผิดชอบโดยมีหลักทรัพย์เป็นประกัน ภาวะต่าง ๆ ที่จะ
 เกิดขึ้นนั้นก็ยอมมีแก่ประเทศเป็นส่วนน้อยที่สุด โดยที่เราให้สหกรณ์หรือผู้ประกอบ
 การอุตสาหกรรมกู้ไป ฉับบีที่ว่ารัฐบาลก็คิดคดกนเบี้ยจากกองการนั้นหรือผู้นั้นสูงชัน
 กว่าที่รัฐบาลจะต้องเสียคดกนเบี้ยตามพระราชบัญญัตินี้ คดกนเบี้ยที่สูงชันนั้นก็มา เป็นค
 ใช้จ่ายในการออกพันธบัตร ค่าจ้างคนงานและเสมีนพนักงาน เพราะฉะนั้นในทาง

รัฐบาลนั้นเปรียบประดุจคนกลาง ภาระของประเทศก็ย่อมจะน้อยลง การกู้เพื่อ
สหกรณ์ก็ดี เพื่ออุตสาหกรรมก็ดี หรือเพื่อการชลประทานอะไรทำนองนั้นก็ ฉันไม่
คิดคำนวณวิธีการที่รัฐบาลจะกู้มา เพราะเหตุว่าเป็นการกู้เพื่อจ่ายเป็นเงินลงทุนและ
ประเทศจะเพิ่มทุนในทางเศรษฐกิจยิ่งขึ้น ซึ่งฉันเห็นพ้องไปในทำนองผู้แทนราษฎร
นครราชสีมาและผู้แทนนครศรีธรรมราช กล่าวคือในทางที่จะเพิ่มทุนเศรษฐกิจของ
ประเทศ วางรากฐานของการอุตสาหกรรม การสหกรณ์หรืออย่างอื่นขึ้นนั้น เมื่อ
เราไม่มีเงินหรือไม่มีหน่วยงานที่จะส่งเสริม ก็ใช้วิธีเงินกู้ซึ่งประเทศคงจะได้รับ
ภาระแต่เพียงเล็กน้อย เพียงแต่ในฐานะเป็นคนกลางเท่านั้น ส่วนในทางที่ว่าเมื่อ
เราให้อำนาจรัฐบาลกู้เงินไปในทางสหกรณ์หรืออุตสาหกรรมนั้น ความสามารถ
ของรัฐบาลจะมีแค่ไหน ขอนี้คงจะไม่เป็นข้อวิตกมากนัก เพราะเหตุว่าฐานะใน
เรื่องดำเนินการสหกรณ์หรืออุตสาหกรรมนั้น ฉันคิดว่าเมื่อกู้มาได้เท่าไรก็จ่ายเป็น
ทุนของสหกรณ์หรือผู้ประกอบการอุตสาหกรรมไป และมีเวลาถึง ๕ ปี การหมุน
เวียนยอมจะผ่อนไปได้

แต่มีข้อที่ฉันเห็นใจซึ่งมีอยู่ในพระราชบัญญัตินี้สักประการหนึ่ง ซึ่งสำคัญก็คือ
เงินกู้เพื่อชาติ เงินกู้เพื่อชาตินี้เราจะเห็นได้แล้วว่า ในงบประมาณแผ่นดินที่ได้ใช้
จ่ายเงินมานั้น ประเทศได้รับภาระรายจ่ายมากกว่ารายได้ เป็นเช่นนี้มาในระยะ
๒ ปีมานี้ ซึ่งเราจะเห็นว่างบประมาณรายจ่ายสูงกว่ารายได้ แต่งบประมาณตั้ง
สองประการที่คล้ายกันไ้กันก็อาศัยจ่ายจากเงินคงคลังซึ่งจะมีอยู่เพียงใดหรือไม่นั้น
ในระยะนี้รัฐบาลก็ประกาศเสียแล้ว แต่หาเงินหมุนเวียนที่ปรากฏในครั้ง
สุดท้ายนั้นก็ยังเชื่อว่าเงินคงคลังจะไม่มีพอ แต่เรามีเงินกู้เพื่อชาติในฉบับก่อนนี้
ที่อนุมัติให้รัฐบาลกู้ไป ๑๐ ล้านบาทนั้น จากข้อเท็จจริงที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
การคลังได้แถลงเมื่อฉันก็เห็นได้แล้วว่า ในการกู้เงินเพื่อชาติคราวนั้น มีผู้ให้
กู้แต่เพียงเล็กน้อยในราวไม่ถึง ๕ เปอร์เซ็นต์ เมื่อเป็นเช่นนี้ปัญหาในเรื่องที่พระ
ราชบัญญัติงบประมาณที่ผ่านไปถึงสภาฯ ก็กับเราที่จะให้รัฐบาลส่งเสริมกิจการ
ต่างๆ ตามความต้องการของแต่ละจังหวัดนั้น ทำในงบประมาณของประเทศเพิ่ม
ภาระยิ่งขึ้น เมื่องบประมาณของประเทศเพิ่มภาระยิ่งขึ้นเช่นนี้ ก็จำเป็นจะต้องกู้

เงินภายในประเทศมาตดเชยรายจ่ายซึ่งจ่ายสูงกว่ารายได้ แต่มีผู้หารายละเอียด
ที่รัฐบาลเสนอมาในมาตรา ๔ ที่ให้รัฐบาลมีอำนาจกู้ไ้ภายในระยะเวลา ๔ ปีนั้น
ฉันคิดว่าในเรื่องเงินกู้เพื่อสหกรณ์และเพื่อชาตินี้ ย่อมแตกต่างกันตามที่พึงคิดได้
จากพระราชบัญญัติฉบับนี้ ก็ยอมเห็นได้ว่าเราได้จ่ายเงินคงคลัง เป็นเงินรายจ่าย
ซึ่งผูกพันความงบประมาณ และเมื่อเงินก่อนนั้นเราไม่มีพอที่จะจัดให้รายจ่ายตามงบ
ประมาณได้ ต้องกู้จากรัฐบาลมาใช้ ถ้าข้อเท็จจริงเป็นเช่นนี้ ก็ยอมเห็นได้แล้ว
ว่า เราจะใช้เวลา ๔ ปีหาได้ไม่ เพราะว่างบประมาณนั้นยอมผูกพันแต่ละปีและ
สำหรับงบประมาณพุทธศักราช ๒๔๘๖ นั้น เราไม่ทราบว่างบประมาณรายจ่าย
และรายได้จะมีฤดูกาลหนักไปในทางไหน เมื่อเป็นเช่นนั้นการที่จะจัดการกู้เงิน
ไว่ก่อน ถ้าเราไม่ทราบว่าฤดูกาลของงบประมาณจะเป็นอย่างไรยอมไม่เป็นการ
สมควร แต่หากตามรูปที่เป็นอยู่อย่างนี้แล้วจะเห็นว่างบประมาณรายจ่ายที่เราจ่าย
ไปนั้นสูงกว่ารายได้ในปี ๒๔๘๕ นี้ ปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นว่า รัฐบาลจะใส่เงินราย
ไหนมาเป็นเงินจ่ายตามงบประมาณ ถ้าดูตามตัวหนังสือนี้จะเห็นว่า รัฐบาลเอา
เงินคงคลังมาจ่าย แต่หาเงินคงคลังนั้นรัฐบาลไม่ใ้ประกาศมา เท่าที่ฉันทราบ
หรือจะประกาศฉันก็ไม่รู้ ที่รัฐบาลไม่ประกาศนั้น ก็เป็นข้อที่ฉันอธิบายไม่ได้เต็มที่
แต่อย่างไรก็ดีเมื่อปรากฏว่างบประมาณรายจ่ายสูงกว่ารายได้ การจะกู้เงินมาตด
เชยการจ่ายที่สูงกว่ารายไ้ได้นั้น ย่อมกระทำทันทีและภายในปีงบประมาณนั้น นี้เป็น
หลักการ ที่ปัญหาความรับผิดชอบของรัฐบาลก็มาตกตามความเห็นของท่านผู้แทน
พระนครศรีอยุธยา ส่วนรายจ่ายชนิดไหนไม่ใช่เป็นเงินลงทุน ถ้าเปรียบอย่าง
ครอบครัวที่ท่านผู้แทนพระนครศรีอยุธยาว่าเป็นพ่อบ้านแม่บ้านก็ว่า เป็นเงินพืมเพื่อ
เมื่อไม่มีเงินจ่ายตามสมควรก็ต้องกู้มากจ่าย เมื่อภาระมากขึ้น ๆ เช่นนี้ยอมเป็น
หนี้สินอนพันตัว เป็นภาระแก่ผู้ที่จะบริหารประเทศในภายหลัง วิธีกู้เงินมาจ่าย
เช่นนี้ฉันไม่เห็นชอบด้วยในวิธีการเลยทีเดียว ถ้าแม่ว้ารัฐบาลมีความจำเป็นจะ
ต้องจ่ายเงินประการใด เราควรจะหาวิธีการที่จะให้ราษฎรได้รับการแต่ละ
คราวทันที เช่นเป็นต้นว่า เรามีพระราชบัญญัติเงินช่วยชาติในภาวะคับขัน ซึ่งใน
พระราชบัญญัติฉบับนี้ฉันเชื่อว่าคงจะไ้เงินประมาณ ๓๐ ล้านบาท มาช่วยเหลือ

ระบายของประเทศที่ตกลงไป แต่การที่ประเทศจะต้องรับภาระในเรื่องระบาย
 มากเช่นนี้ ถ้าเราจะอนุมัติให้รัฐบาลกู้เงินไป ถ้าว่าในแง่ความรับผิดชอบของ
 ราษฎรก็อาจจะมองไปในแง่หนึ่ง คือการราษฎรไม่ตองเสียภาษี ไม่ว่าทางตรงหรือ
 ทางอ้อมก็ยอมเป็นข้อที่ราษฎรพอใจ แต่ทว่าภาระของประเทศที่เราจะต้องจ่าย
 เงินมีที่สิ้นทั้งภายในและภายนอก เช่นนี้ ความเดือดร้อนของประเทศจะเป็นอย่างไร
 นั้นเราจะต้องมองไปอีกแง่หนึ่ง และปัญหาเงินกู้ที่รัฐบาลกู้ไปครั้งหนึ่ง ๑๐ ล้านบาท
 นั้น กู้ได้เพียง ๒ - ๓ แสนบาท ภาระของประเทศยังมีอยู่ เราจะมองข้าม
 ปัญหานี้ไป แล้วจะจัดการกู้อีกโดยไม่ว่าจะได้อะไรมาหรือไม่นั้น ก็เป็นเรื่องที่น่า
 สงสัย ลักษณะการนั้นต่างกัน ฉะนั้นเชื่อว่าการกู้เพื่อสหกรณ์หรืออุตสาหกรรมนั้นมี
 ยินดีใหญ่มาก เพราะเหตุว่ามีทางประกันไม่ให้เงินของเขาต้องสูญเสียไป ส่วน
 เงินกู้เพื่อชาติตามขอ ค. ของพระราชบัญญัตินี้ตามมาตรา ๓ ซึ่งเราจะกู้เงิน
 เพื่อชาติถึง ๓๐ ล้านบาท เพื่อชดเชยเงินคงคลังที่ต้องจ่ายตามพระราชบัญญัติ
 บประมาณนั้น ฉะนั้นจึงเห็นว่าขอเขียนตามกฎหมายนี้อาจจะแตกต่างกับทางปฏิบัติก็
 ได้ ตามพระราชบัญญัติเงินช่วยชาติฉบับนั้น เราก็ว่าเงินมาจ่ายเพิ่มระบายที่จ่าย
 สูงขึ้น ในนั้นมีว่าจ่ายเงินรายไต่ของแผ่นดิน จ่ายจากเงินคงคลัง และจ่ายจาก
 เงินกู้ แต่พระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้เสียไป ว่าเอาเงินนี้มาใช้เงินคงคลังที่จ่าย
 ไปแล้ว แต่ฉันทักได้เรียนแล้วว่าเงินคงคลังจะมีเพียงไหนก็ไม่ทราบ แต่อย่างไรก็ดี
 ไป ๆ มา ๆ ก็เป็นอันว่าเงินมาใช้จ่ายทดแทนระบายที่สูงกว่ารายไต่ตนเอง
 ประเทศก็ยอมจะรับภาระโดยไม่สมควร ภาระที่จะรับแต่ละปีนั้นฉันคิดว่ารัฐมนตรี
 ว่าการกระทรวงการคลังคงจะได้พิจารณารายไต่และระบายแต่ละแผนกว่ามีราย
 ไต่เพียงไหน และเงินจะขาดจากรายไต่เพียงใดในงบประมาณซึ่งจะผ่านในคราว
 ประชุมนี้ ซึ่งเป็นพระราชบัญญัติเพิ่มเติมนั้น ท่านจะเห็นว่างบประมาณได้เพิ่มขึ้นอีก
 เป็นจำนวนถึง ๓๐ ล้านบาท ซึ่งแต่ละรายการนั้น เห็นว่าเป็นระบายที่ค่อนข้าง
 จะพุ่มเพื่ออยู่บาง เช่นเป็นศนว่าการแยกกระทรวงทบวงกรม ตั้งกรมขึ้น กรมนี้
 เพิ่มคน มีค่าใช้จ่ายค่าอะไรอีกหลายประการ แต่ทว่านั่นก็เป็นภาระที่สภา ฯ
 นี้ได้อนุมัติไปแล้ว เช่นนั้นฉันก็ต้องผูกพันตามหลักการเหล่านั้น แต่ฉันเห็นว่าในข้อ

ค. นั้นฉันไม่เห็นชอบด้วยเลยที่เดียวในการที่จะอนุมัติให้รัฐบาลจัดการกู้เงินมาชดเชย
รายจ่ายที่สูงกว่ารายได้ ถ้าแม้ว่ารัฐบาลมีความจำเป็นที่จะต้องใช้จ่ายเงินก่อนนี้
ก็ขอได้เสนอพระราชบัญญัติเงินช่วยชาติในภาวะคับขัน จะเก็บอย่างหนึ่งอย่างใดเพิ่ม
ขึ้นจากวิธีการที่พามาแล้วนั้น ฉันพร้อมที่จะรับหลักการ ส่วนการที่จะมากู้เงินเฉย ๆ
เป็นภาระผูกพันไปอีกหลายปีนั้น ฉันไม่เห็นชอบด้วย และดอกเบี้ยที่จะจ่ายจากขอ ค.
นี้ก็ผูกพันงบประมาณด้วย ไม่เหมือนขอ ก. และขอ ข.

สรุปที่ฉันอภิปรายมาแล้ว ก็คือว่าไม่เห็นชอบด้วยที่สภา ฯ นี้จะรับหลักการ
พระราชบัญญัตินี้ ขอให้รัฐบาลถอนไปและร่างมาใหม่ตามที่ฉันได้อภิปรายมาแล้ว ส่วน
หลักการของกฎหมายนั้น ถ้าเสนอมารูปที่แยกเป็นแต่ละพระราชบัญญัติแล้ว ฉัน
พร้อมที่จะรับหลักการ ส่วนขอ ค. นั้น ฉันไม่เห็นชอบที่จะรับหลักการ เพราะฉะนั้น
ขอความกรุณารัฐบาลถอนร่างพระราชบัญญัตินี้ไปปรับปรุงมาใหม่

ประธานสภา ฯ . เมื่อไม่มีผู้ใดสนับสนุน ฉันขอให้ประชุมวิสามัญ ผู้ใด
เห็นควรรับหลักการขอได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๕๓ นาย

ประธานสภา ฯ . ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๗ นาย

ประธานสภา ฯ . เป็นอันว่าที่ประชุมตกลงรับหลักการแห่งร่างพระราช
บัญญัตินี้ไว้พิจารณา ส่งกรรมาธิการสามัญหรือวิสามัญ

พล.ต. เกา เพียรเลิศ บริษัทฯ หจกจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง .
ขอเสนอตั้งกรรมาธิการวิสามัญ

ประธานสภา ฯ . ทางรัฐบาลขอเสนอตั้งกรรมาธิการวิสามัญ เมื่อไม่มี
ผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ฉันถือว่าที่ประชุมนี้อนุมัติ มีจำนวนกี่นาย

พล.ต. เกา เพียรเลิศ บริษัทฯ หจกจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง .
มีจำนวน ๕ นาย

นายเจลา เตาตานนท์ (ตราด) . ขอเสนอ ๗ นาย

มีสมาชิกรับรอง

พล.ต. เภา เพียรเลิศ บริภัณฑ์ยุทธกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
ไม้ขีดของ

ประธานสภา ฯ มีผู้เสนอ ๑ นาย รัฐบาลไม้ขีดของ เมื่อไม่มีผู้ใดมี
ความเห็นเป็นอย่างอื่น ฉะนั้นที่ประชุมอนุมัติให้กรมการช่าง ๑ นาย ขอให้
เสนอชื่อ

พล.ต. เภา เพียรเลิศ บริภัณฑ์ยุทธกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
รัฐบาลขอเสนอ ๓ นาย คือ ๑. นายเคื้อน บุนนาค ๒. ม.จ. วิวัฒน์ไชย ไชยยันต์
๓. นายประยูร วิญญูรัตน์

นายเจลา เทาลานนท์ (ตราด) : ฉันทขอเสนอ นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์
มีสมาชิกรับรอง

พล.ต. ชจร ชจรกลางสนาม (นครสวรรค์) : ฉันทขอเสนอ นายพัน

สุพรรณสาร

มีสมาชิกรับรอง

นายผล แสนสระคี (ขอนแก่น) : ฉันทขอเสนอ ร.ท. อู๊ด นิตยสุทธิ

มีสมาชิกรับรอง

ร.ท. อู๊ด นิตยสุทธิ (นครราชสีมา) : ฉันทขอเสนอ นายพุทธเทศ

กาญจนเสริม

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภา ฯ : ครบแล้ว ขอให้เลขาธิการสภา ฯ อ่าน

เลขาธิการสภา ฯ : ๑. นายเคื้อน บุนนาค ๒. ม.จ. วิวัฒน์ไชย
ไชยยันต์ ๓. นายประยูร วิญญูรัตน์ ๔. นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ๕. นายพัน
สุพรรณสาร ๖. ร.ท. อู๊ด นิตยสุทธิ ๗. นายพุทธเทศ กาญจนเสริม

ประธานสภา ฯ : แปรญัตติภายใน ๓ วัน

พล.ต. เภา เพียรเลิศ บริภัณฑ์ยุทธกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง :
ขอเสนอแปรญัตติภายใน ๓ วัน

ประธานสภา ฯ : ทานรัฐมนตรีขอเสนอให้แปรญัตติภายใน ๓ วัน เมื่อ

ไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ฉะนั้นว่าที่ประชุมนี้อนุมัติ

ในวาระต่อไป ขอให้พิจารณาพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้อง
ที่ตำบลลาดยาว อำเภอบางเขน จังหวัดพระนคร พุทธศักราช ๒๔๘๕ ของรัฐบาล

บันทึก

หลักการและเหตุผล

ในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ
เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลลาดยาว

อำเภอบางเขน จังหวัดพระนคร

พุทธศักราช ๒๔๘๕

หลักการ

เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลลาดยาว อำเภอบางเขน จังหวัดพระนคร

เหตุผล

เพื่อประโยชน์ในราชการทหาร

ร่าง

พระราชบัญญัติ

เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลลาดยาว

อำเภอบางเขน จังหวัดพระนคร

พุทธศักราช ๒๔๘๕

.....
.....
.....
.....

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรจัดการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามที่ได้กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืน ในท้องที่ตำบลลาดยาว อำเภอบางเขน จังหวัดพระนคร พุทธศักราช ๒๔๘๕ ซึ่งกระทรวงกลาโหมได้ทำการสำรวจพื้นที่ซึ่งจะตองเวนคืนเสร็จแล้ว ตามความในพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พุทธศักราช ๒๔๗๗

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลลาดยาว อำเภอบางเขน จังหวัดพระนคร พุทธศักราช ๒๔๘๕"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งปรากฏรายชื่อนามผู้เป็นเจ้าของ หรือผู้ปกครองโดยชอบด้วยกฎหมาย ตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ให้แก่กระทรวงกลาโหม

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....
.....

พล.ท. พิชิต เกียรติศักดิ์พิชิต รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม
รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลลาดยาวอำเภอ
บางเขน จังหวัดพระนคร พุทธศักราช ๒๔๘๕

หลักการ เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลลาดยาว อำเภอบางเขน
จังหวัดพระนคร

เหตุผล เพื่อประโยชน์ในราชการทหาร

ประธานสภา ฯ เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็น ฉะนั้นขอให้ประชุมวินิจฉัย
ดู
ใตเห็นควรรับหลักการไว้พิจารณาต่อไป ขอให้ไปรคยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือพร้อมเพรียง

ประธานสภา ฯ เป็นอันว่าที่ประชุมรับหลักการไว้พิจารณาต่อไป
ส่ง
กรรมการธิการสามัญหรือวิสามัญ

พล.ท. พิชิต เกียรติศักดิ์พิชิต รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม
ส่งกรรมการธิการสามัญของสภา ฯ

ประธานสภา ฯ ส่งกรรมการธิการสามัญชุดที่ ๑ แปรญัตติภายในกี่วัน

พล.ท. พิชิต เกียรติศักดิ์พิชิต รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม
แปรญัตติภายใน ๓ วัน

ประธานสภา ฯ ทานรัฐมนตรีขอเสนอให้แปรญัตติภายใน ๓ วัน เมื่อ
ไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ฉะนั้นถือว่าที่ประชุมนี้อนุมัติ

ในวาระต่อไป ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้าง
ทางหลวงในลำเภอหลมเกา จังหวัดเพชรบูรณ์ พุทธศักราช ๒๔๘๕ ของรัฐบาล

บันทึกหลักการและเหตุผล
ในการเสนอร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวง
ในอำเภอหล่มเก่า จังหวัดเพชรบูรณ์
พุทธศักราช ๒๕๔๕

หลักการ

ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อเปลี่ยนแนวทางหลวงสายเพชรบูรณ์ - หล่มสัก - หล่มเก่า ตอนในอำเภอหล่มเก่า จังหวัดเพชรบูรณ์

เหตุผล

เนื่องจากกรมทางจะเปลี่ยนแนวทางหลวงสายเพชรบูรณ์ - หล่มสัก - หล่มเก่า ตอนในอำเภอหล่มเก่า จังหวัดเพชรบูรณ์ และได้สำรวจที่ดินซึ่งจำเป็นต้องเวนคืนเสร็จแล้ว จึงขอออกพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามความในมาตรา ๔๑ และ มาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติทางหลวง พุทธศักราช ๒๕๔๒ เพื่อดำเนินการสร้างทางต่อไป

ร่าง

พระราชบัญญัติ

เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างทางหลวง

ในอำเภอหล่มเก่า จังหวัดเพชรบูรณ์

พุทธศักราช ๒๔๘๕

.....
.....
.....
.....

โดยที่สภาพูแทนราษฎรลงมติว่า สมควรจัดการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างทางหลวง เปลี่ยนแนวทางหลวงสายเพชรบูรณ์ - หล่มสัก - หล่มเก่า ตอนในอำเภอหล่มเก่า จังหวัดเพชรบูรณ์ ระหว่างหลักกิโลเมตรที่ ๕๕.๖๕๐ ถึงหลักกิโลเมตรที่ ๖๔.๐๖๑ ซึ่งกรมทางได้สำรวจที่ซึ่งจะต้องเวนคืนเสร็จแล้ว ตามพระราชบัญญัติทางหลวง พุทธศักราช ๒๔๘๒

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างทางหลวงในอำเภอหล่มเก่า จังหวัดเพชรบูรณ์ พุทธศักราช ๒๔๘๕"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้อธิบดีกรมทางเป็นเจ้าหน้าที่เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลหล่มเก่า ตอนหินสาว

อำเภอหล่มเก่า จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยมีแนวทางกว้าง ๓๐ เมตร และ ๕๐ เมตร
ให้แก่กรมทาง

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการ ตามพระราช
บัญญัติ

.....
.....

พ.ศ. ๒๔๖๖ ออกด้วยที่ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ก่อนจะ
แถลงหลักการและเหตุผล ขอประทานแก่ในวังพระราชบัญญัติเสียก่อน เพราะว่าได้
ทำมาคิดไปแล้ว ในมาตรา ๔ ข้อตัดคำว่า "๓๐ เมตร และ" ออก คงอ่านได้
ความว่า ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลหล่มเก่า ตอนหินขาว อำเภอ
หล่มเก่า จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยมีแนวทางกว้าง ๕๐ เมตร ให้แก่กรมทาง ตัด
"๓๐ เมตร และ" ออก

กระทรวงคมนาคมขอประทานเสนอหลักการและเหตุผลดังนี้ ให้เวนคืนอสัง
หาริมทรัพย์ เพื่อเปลี่ยนแนวทางหลวงสายเพชรบูรณ์ - หล่มสัก - หล่มเก่า ตอน
ในอำเภอหล่มเก่า จังหวัดเพชรบูรณ์ เหตุผล เนื่องจากกรมทางจะเปลี่ยนแนว
ทางหลวง สายเพชรบูรณ์ - หล่มสัก - หล่มเก่า ตอนในอำเภอหล่มเก่า จังหวัด
เพชรบูรณ์ และได้สำรวจที่ซึ่งจำเป็นจะต้องเวนคืนเสร็จแล้ว จึงขอออกพระราช
บัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ตามความในมาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๗ แห่งพระ
ราชบัญญัติทางหลวง พุทธศักราช ๒๔๕๒ เพื่อดำเนินการสร้างทางต่อไป หวังใจว่า
สภา ฯ คงจะรับหลักการ

ประธานสภา ฯ เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็น จึงขอให้ประชุมวินิจฉัย ผู้
ใดเห็นควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณา ขอให้ไปรคยยกมือขึ้น
สมาชิกยกมือพร้อมเพรียง

ประธานสภา ฯ เป็นอันว่าที่ประชุมรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้

ไว้พิจารณาต่อไป ส่งกรรมการสามัญหรือวิสามัญ

พ.ศ. ๒๔๖๖ ๑๖ ธันวาคม ๒๔๖๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม : ส่ง
กรรมการสามัญ

ประธานสภา ฯ : ส่งกรรมการสามัญชุดที่ ๑ แปรญัตติภายในที่วัน-

พ.ศ. ๒๔๖๖ ๑๖ ธันวาคม ๒๔๖๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม : แปรญัตติ
ภายใน ๓ วัน

ประธานสภา ฯ : ทานรัฐมนตรีขอเสนอให้แปรญัตติภายใน ๓ วัน เมื่อ
ไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ฉะนั้นถือว่าที่ประชุมอนุมัติ

ในวาระต่อไปขอให้พิจารณาพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อ
สร้างทางหลวงสายหาคีใหญ่ - รัศกุนี ในท้องที่จังหวัดสงขลา พุทธศักราช ๒๔๘๕
ของรัฐบาล

บันทึกหลักการและเหตุผล

ในการเสนอร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์

เพื่อสร้างทางหลวงสายหาคีใหญ่ - รัศกุนี

ในท้องที่จังหวัดสงขลา

พุทธศักราช ๒๔๘๕

หลักการ

ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงสายหาคีใหญ่ - รัศกุนี ใน
ท้องที่จังหวัดสงขลา

เหตุผล

เนื่องจากกรมทางจะสร้างทางหลวงสายหาคีใหญ่ - รัศกุนี ในท้องที่จังหวัด
สงขลา และได้สำรวจที่ซึ่งจำเป็นจะต้องเวนคืนเสร็จแล้ว จึงขอออกพระราชบัญญัติ
เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ตามความในมาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๒ แห่งพระราช
บัญญัติทางหลวง พุทธศักราช ๒๔๘๒ เพื่อดำเนินการสร้างทางต่อไป

ร่างพระราชบัญญัติ
เวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวง
สายหาคใหญ่ - รัศมี ในท้องที่จังหวัดสงขลา
พุทธศักราช ๒๔๘๕

.....
.....
.....
.....

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรจัดการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อ
สร้างทางหลวงสายหาคใหญ่ - รัศมี ในท้องที่จังหวัดสงขลา ซึ่งกรมทางได้
สำรวจที่ซึ่งจะตองเวนคืนเสร็จแล้ว ตามความในพระราชบัญญัติทางหลวง พุทธศั
กราช ๒๔๘๒

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริม
ทรัพย์ เพื่อสร้างทางหลวงสายหาคใหญ่ - รัศมี ในท้องที่จังหวัดสงขลา" พุทธศั
กราช ๒๔๘๕

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็น
ต้นไป

มาตรา ๓ ให้อธิบดีกรมทางเป็นเจ้าหน้าที่เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามพระราช
บัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลหาคใหญ่ - ตำบลควนลัง
ตำบลทุ่งคำเสา อำเภอหาคใหญ่ และตำบลรัศมี ตำบลกำแพงเพชร อำเภอรัศมี

จังหวัดสงขลา โดยมีแนวทางกว้าง ๔๐ เมตร และ ๒๐ เมตร ให้แก่กรมทาง
มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชบัญญัติ
นี้

.....
.....

พ.ศ. ๒๔๖๖ ๑๖ ธันวาคม ๒๔๖๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม กระทรวง
คมนาคมขอประทาน เสนอร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างทาง
หลวงสายหาคีใหญ่ - รัตภูมิ ในท้องที่จังหวัดสงขลา พุทธศักราช ๒๔๔๕ หลักการ
มีว่า ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงสายหาคีใหญ่ - รัตภูมิ ในท้องที่
จังหวัดสงขลา เหตุผล เนื่องจากกรมทางจะสร้างทางหลวงสายหาคีใหญ่ - รัตภูมิ
ในท้องที่จังหวัดสงขลา และไต่สำรวจที่ดินซึ่งจำเป็นจะต้องเวนคืนเสร็จแล้ว จึงขอ
ออกพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามความในมาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๗
แห่งพระราชบัญญัติทางหลวง พุทธศักราช ๒๔๔๖ เพื่อดำเนินการสร้างทางต่อไป
หวังใจว่าท่านสมาชิกคงจะรับหลักการ

ประธานสภา ฯ เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็น จึงขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย
ผู้ใดเห็นควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณา ขอได้โปรดยกมือขึ้น
สมาชิกยกมือพร้อมเพรียง

ประธานสภา ฯ เป็นอันว่าที่ประชุมรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาต่อไป ส่งกรรมาธิการสามัญหรือวิสามัญ

พ.ศ. ๒๔๖๖ ๑๖ ธันวาคม ๒๔๖๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม : ส่งกรรมาธิการสามัญ

ประธานสภา ฯ : ส่งกรรมาธิการสามัญ ชุดที่ ๑ แปรญัตติภายใน ๓ วัน

พ.ศ. ๒๔๖๖ ๑๖ ธันวาคม ๒๔๖๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม : แปรญัตติภายใน ๓ วัน

ประธานสภา ฯ : ท่านรัฐมนตรีขอเสนอให้แปรญัตติภายใน ๓ วัน เมื่อ

ไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ฉะนั้นที่ประชุมนี้อนุมัติ

ในวาระต่อไป ขอให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อ
สร้างทางหลวงสายทุ่งสง - ห้วยยอด ในท้องที่จังหวัดนครศรีธรรมราชและจังหวัด
ตรัง พุทธศักราช ๒๔๘๕ ของรัฐบาล

บันทึกหลักการและเหตุผล
ในการเสนอร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
เพื่อสร้างทางหลวงสายทุ่งสง - ห้วยยอด
ในท้องที่จังหวัดนครศรีธรรมราช และจังหวัดตรัง
พุทธศักราช ๒๔๘๕

หลักการ

ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงสายทุ่งสง - ห้วยยอด ในท้อง
ที่จังหวัดนครศรีธรรมราช และจังหวัดตรัง

เหตุผล

เนื่องจากกรมทางจะสร้างทางหลวงสายทุ่งสง - ห้วยยอด ในท้องที่จังหวัด
นครศรีธรรมราช และจังหวัดตรัง และได้สำรวจที่ตั้งจำเป็นจะต้องเวนคืนเสร็จแล้ว
จึงขอออกพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ตามความในมาตรา ๔๑ และ
มาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติทางหลวง พุทธศักราช ๒๔๘๒ เพื่อกำเนินการสร้าง
ทางต่อไป

ร่างพระราชบัญญัติ
เวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงสายทุ่งสง - ห้วยยอด
ในท้องที่จังหวัดนครศรีธรรมราช และจังหวัดตรัง
พุทธศักราช ๒๔๘๕

.....
.....
.....
.....

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรจัดการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างทางหลวงสายทุ่งสง - ห้วยยอด ในท้องที่จังหวัดนครศรีธรรมราชและจังหวัดตรัง ซึ่งกรมทางไคสำรวจที่ซึ่งจะตองเวนคืนเสร็จแล้ว ตามความในพระราชบัญญัติทางหลวง พุทธศักราช ๒๔๘๒

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างทางหลวงสายทุ่งสง - ห้วยยอด ในท้องที่จังหวัดนครศรีธรรมราช และจังหวัดตรัง พุทธศักราช ๒๔๘๕"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้อธิบดีกรมทางเป็นเจ้าหน้าที่เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลปากแพรก ตำบลชอมา ตำบลที่วัง อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ตำบลคลองปาง ตำบลควนเมา

ตำบลหนองซางแล่น และตำบลห้วยยอด อำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง โดยมีแนวทาง
กว้าง ๔๐ เมตร และ ๖๐ เมตร ให้แก่กรมทาง

มาตรา ๕. ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชบัญญัติ
นี้

.....
.....

พ.ต. กวาง อภัยวงศ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม กระทรวง
คมนาคมขอประทานเสนาอรรถพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างทาง
หลวงสายทุ่งสง - ห้วยยอด ในท้องที่จังหวัดนครศรีธรรมราชและจังหวัดตรัง พุทธ
ศักราช ๒๔๘๕ หลักการมีว่า ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างทางหลวงสาย
ทุ่งสง - ห้วยยอด ในท้องที่จังหวัดนครศรีธรรมราช และจังหวัดตรัง เหตุผล เนื่อง
จากกรมทางจะสร้างทางหลวงสายทุ่งสง - ห้วยยอด ในท้องที่จังหวัดนครศรีธรรม
ราช และจังหวัดตรัง และได้สำรวจที่ดินซึ่งจำเป็นจะต้องเวนคืนเสร็จแล้ว จึงขอออก
พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ตามความในมาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๗ แห่ง
พระราชบัญญัติทางหลวง พุทธศักราช ๒๔๘๒ เพื่อดำเนินการสร้างทางต่อไป หวังว่า
ท่านสมาชิกคงจะรับหลักการ

ประธานสภา ฯ เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็น ฉันทขอให้ประชุมวินิจฉัน ผู้
ใดเห็นควรรับหลักการ ขอให้ไปรคยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือพร้อมเพรียง

ประธานสภา ฯ เป็นอันว่าที่ประชุมรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
นี้ไว้พิจารณาต่อไป สงกรรมาชิการสามัญหรือวิสามัญ

พ.ต. กวาง อภัยวงศ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม : ส่ง
กรรมาชิการสามัญ

ประธานสภา ฯ สงกรรมาชิการสามัญชุดที่ ๑ แปรญัตติภายในกวัน

พ.ต. กวาง อภัยวงศ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม : แปรญัตติ

ภายใน ๓ วัน

ประธานสภา ฯ ท่านรัฐมนตรีขอเสนอให้แปรญัตติภายใน ๓ วัน เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ฉับถือว่าที่ประชุมผู้นอมนุมัติ

ในวาระต่อไป ขอให้พิจารณาพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างทางหลวงสายคลองแวง - นาทวี - โคกโพธิ์ ในท้องที่จังหวัดสงขลา และจังหวัดปัตตานี พุทธศักราช ๒๔๘๕ ของรัฐบาล

บันทึกหลักการและเหตุผล

ในการเสนอร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างทางหลวง สายคลองแวง - นาทวี - โคกโพธิ์ ในท้องที่จังหวัดสงขลา และจังหวัดปัตตานี

พุทธศักราช ๒๔๘๕

หลักการ

ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงสายคลองแวง - นาทวี - โคกโพธิ์ ในท้องที่จังหวัดสงขลา และจังหวัดปัตตานี

เหตุผล

เนื่องจากกรมทางจะสร้างทางหลวงสายคลองแวง - นาทวี - โคกโพธิ์ ในท้องที่จังหวัดสงขลา และจังหวัดปัตตานี และได้สำรวจที่ซึ่งจำเป็นต้องเวนคืนเสร็จแล้ว จึงขอออกพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ตามความในมาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติทางหลวง พุทธศักราช ๒๔๘๒ เพื่อดำเนินการสร้างทางต่อไป

ร่างพระราชบัญญัติ
เวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวง
สายคลองแระ - นาหวี - โคนโพธิ์
ในท้องที่จังหวัดสงขลา และจังหวัดปัตตานี
พุทธศักราช ๒๔๘๕

.....
.....
.....
.....

โดยที่สภามณฑลตรวจลงมติว่า สมควรจัดการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อ
สร้างทางหลวงสายคลองแระ - นาหวี - โคนโพธิ์ ในท้องที่จังหวัดสงขลา และ
จังหวัดปัตตานี ซึ่งกรมทางได้สำรวจที่ซึ่งจะตองเวนคืนเสร็จแล้ว ตามความในพระ
ราชบัญญัติทางหลวง พุทธศักราช ๒๔๘๒

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
เพื่อสร้างทางหลวงสายคลองแระ - นาหวี - โคนโพธิ์ ในท้องที่จังหวัดสงขลา และ
จังหวัดปัตตานี พุทธศักราช ๒๔๘๕"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้น
ไป

มาตรา ๓ ให้อธิบดีกรมทาง เป็นเจ้าหน้าที่เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามพระราช
บัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลพังลา อำเภอสะเตา ตำบล

นาทวี ถึงอำเภอนาทวี ตำบลวังใหญ่ ตำบลลำไพล อำเภอเทพา จังหวัดสงขลา และ ตำบลโคกโพธิ์ อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี โดยมีแนวทางกว้าง ๔๐ เมตร และ ๖๐ เมตร ให้แก่กรมทาง

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....
.....

พ.ต. ทวง อภัยวงศ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม กระทรวงคมนาคมขอประทานเสนาorangพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงสายคลองแงะ - นาทวี - โลกโพธิ์ ในท้องที่จังหวัดสงขลา และจังหวัดปัตตานี พุทธศักราช ๒๔๘๕ หลักการมีว่า ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงสายคลองแงะ - นาทวี - โลกโพธิ์ ในท้องที่จังหวัดสงขลา และจังหวัดปัตตานี เหตุผลเนื่องจากกรมทางจะสร้างทางหลวงสายคลองแงะ - นาทวี - โลกโพธิ์ ในท้องที่จังหวัดสงขลาและจังหวัดปัตตานี และได้สำรวจพื้นที่ซึ่งจำเป็นจะต้องเวนคืนเสร็จแล้ว จึงขอออกพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ตามความในมาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติทางหลวง พุทธศักราช ๒๔๘๒ เพื่อดำเนินการสร้างทางต่อไปหวังใจว่าท่านสมาชิกคงจะรับหลักการ

ประธานสภา ฯ : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็น ฉะนั้นขอให้ประชุมวินิจฉัน ผู้ใดเห็นควรรับหลักการขอใดไปรคยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือพร้อมเพรียง

ประธานสภา ฯ : เป็นอันว่าที่ประชุมรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาต่อไป ส่งกรรมาธิการสามัญหรือวิสามัญ

พ.ต. ทวง อภัยวงศ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม : ส่งกรรมาธิการสามัญ

ประธานสภา ฯ : ส่งกรรมาธิการสามัญชุดที่ ๑ แปรญัตติภายในวันนี้

พ.ต. ทวง อภัยวงศ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม : แปรญัตติ

ภายใน ๓ วัน

ประธานสภา ฯ ท่านรัฐมนตรีเสนอขอให้แปรญัตติภายใน ๓ วัน เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ฉะนั้นว่าที่ประชุมนี้อนุมัติ

ในวาระต่อไป ขอให้พิจารณาพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างทางแยกจากทางหลวงสายบางปะกง - ชลบุรี ทรงหลักกิโลเมตรที่ ๑๓.๔๓๘ เข้าจังหวัดชลบุรี ในท้องที่อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี พุทธศักราช ๒๔๘๕ ของรัฐบาล

บันทึกหลักการและเหตุผล

ในการเสนอร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างทางแยกจากทางหลวงสายบางปะกง - ชลบุรี ทรงหลักกิโลเมตรที่ ๑๓.๔๓๘ เข้าจังหวัดชลบุรี ในท้องที่อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี พุทธศักราช ๒๔๘๕

หลักการ

ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางแยกจากทางหลวงสายบางปะกง - ชลบุรี ทรงหลักกิโลเมตรที่ ๑๓.๔๓๘ เข้าจังหวัดชลบุรี ในท้องที่อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี

เหตุผล

เนื่องจากกรมทางจะสร้างทางแยกจากทางหลวงสายบางปะกง - ชลบุรี ทรงหลักกิโลเมตรที่ ๑๓.๔๓๘ เข้าจังหวัดชลบุรี ในท้องที่อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี และก่อสร้างที่ซึ่งจำเป็นจะต้องเวนคืนเสร็จแล้ว จึงขอออกพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ตามความในมาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติทางหลวง พุทธศักราช ๒๔๘๒ เพื่อดำเนินการสร้างทางต่อไป

ร่างพระราชบัญญัติ

เวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางแยกจากทางหลวง
สายบางปะกง - ชลบุรี ตรังหลักกิโลเมตรที่ ๑๓.๔๓๘
เข้าจังหวัดชลบุรี ในท้องที่อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี
พุทธศักราช ๒๔๘๕

.....
.....
.....
.....

โดยที่สภามณฑลราชบุรีลงมติว่า สมควรจัดการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้าง
ทางแยกจากทางหลวงสายบางปะกง - ชลบุรี ตรังหลักกิโลเมตรที่ ๑๓.๔๓๘ เข้า
จังหวัดชลบุรี ในท้องที่อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี ซึ่งกรมทางได้สำรวจที่ซึ่งจะ
ต้องเวนคืนเสร็จแล้ว ตามความในพระราชบัญญัติทางหลวง พุทธศักราช ๒๔๘๒

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
เพื่อสร้างทางแยกจากทางหลวงสายบางปะกง - ชลบุรี ตรังหลักกิโลเมตรที่ ๑๓.๔๓๘
เข้าจังหวัดชลบุรี ในท้องที่อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี พุทธศักราช ๒๔๘๕"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้อธิบดีกรมทาง เป็นเจ้าหน้าที่เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ตามพระราช
บัญญัติ

มาตรา ๔ ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลบ้านโชค อำเภอเมือง
ชลบุรี จังหวัดชลบุรี โดยมีแนวทางกว้าง ๓๐ เมตร ให้แก่กรมทาง

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....
.....

พ.ศ. ๒๔๖๖ อดิวัฒน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม กระทรวง
คมนาคมประทานเสนอร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างทางแยก
จากทางหลวงสายบางปะกง - ชลบุรี ตรงหลักกิโลเมตรที่ ๑๓.๔๓๘ เข้าจังหวัดชลบุรี
ในท้องที่อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี พุทธศักราช ๒๔๖๕

ก่อนจะแถลงหลักการ ขอประทานแก้คดีเสียอีกแล้ว เค็มเป็น ๓๐ เมตร ขอ
แก้เป็น ๖๐ เมตร

หลักการมีว่า ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางแยกจากทางหลวงสายบาง
ปะกง - ชลบุรี ตรงหลักกิโลเมตรที่ ๑๓.๔๓๘ เข้าจังหวัดชลบุรี ในท้องที่อำเภอเมือง
ชลบุรี จังหวัดชลบุรี

เหตุผล เนื่องจากกรมทางจะสร้างทางแยกจากทางหลวงสายบางปะกง - ชล
บุรี ตรงหลักกิโลเมตรที่ ๑๓.๔๓๘ เข้าจังหวัดชลบุรี ในท้องที่อำเภอเมืองชลบุรี
จังหวัดชลบุรี และได้สำรวจที่ซึ่งจำเป็นจะต้องเวนคืนเสร็จแล้ว จึงขอออกพระราช
บัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ตามความในมาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๗ แห่งพระราช
บัญญัติทางหลวง พุทธศักราช ๒๔๕๒ เพื่อกำเนินการสร้างทางต่อไป หวังใจว่าท่าน
สมาชิกคงจะรับหลักการ

นายเลื่อน พงษ์โสภณ (พระนคร) : ตามที่ท่านรัฐมนตรีขอแก้จาก ๓๐
เมตร เป็น ๖๐ เมตร คอยเหตุผลอย่างไร ขอทราบ

พ.ศ. ๒๔๖๖ อดิวัฒน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม : ตรงนี้ตอนจะ
เข้าเมือง เพราะฉะนั้นผมก็อยากจะให้กว้าง ๆ หน่อย เพื่อป้องกันต่อไปข้างหน้า
เพราะสายนี้ต่อไปถึงระยอง เพราะฉะนั้นตอนนี้ผมอยากให้ปลอดภัยมากที่สุด

ประธานสภาฯ : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็น ฉันขอให้ประชุมวินิจฉัน ผู้ใด

เห็นควรรับหลักการ ขอให้ไปรคยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือพร้อมเพรียง

ประธานสภา ฯ เป็นอันว่าที่ประชุมรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้
ไว้พิจารณาต่อไป ส่งกรรมการสามัญหรือวิสามัญ

พ.ต. คง อภัยวงศ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม : ส่ง
กรรมการสามัญ

ประธานสภา ฯ : ส่งกรรมการสามัญชุดที่ ๑ แปรญัตติภายในวันนี้

พ.ต. คง อภัยวงศ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม : แปรญัตติ
ภายใน ๓ วัน

ประธานสภา ฯ : ท่านรัฐมนตรีเสนอขอให้แปรญัตติภายใน ๓ วัน เมื่อ
ไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ฉะนั้นว่าที่ประชุมนี้อนุมัติ หมกระเบียบวาระขอ
เลิกประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๖.๒๕ นาฬิกา.

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุมผู้ตรวจงาน

พ.ศ. ชม จันทราภัย
 เจียน หงส์ประภาส
 ร้อย ราษฎร์วิรุพกิจ
 เจาวรทัศน์ ณ ลำพูน
 บุญชาย ชูทรัพย์
 ผล แสนสระคี

ประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์
 ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ
 ถิน จุฑะรพ
 สุภร ศรีสุชาติ
 สุรินทร์ ลีพลากร
 สุชนันท์ ชาวลักษณะดิชิต
 เล็ก จารุณี

ตรวจแล้ว ๒๖ ส.ค. ๘๖

ทองเปลว ชลภูมิ
 เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ป. วิเชียร ณ สงขลา
 ประธานสภาผู้แทนราษฎร